DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 58. Wtorek, 12 (24) Marca 1868 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzielach.—Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach.—Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkich co dotycze Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 5.

Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8.—Półrocznie rsr. 4. — Kwartalnie rsr. 2. —Miesięcznie kop. 67 —Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Numer pojedynczy kop. 5.—Za odnoszenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie rocznie rsr. 9 kop. 20.—Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30.— Miesięcznie kop. 80.

DZIENNIK WARSZAWSKI w roku przyszłym będzie wychodził według tegoż samego jak dotąd programu, w tymże formacie i po tejże samej cenie, a mianowicie:

W Warszawie, z roznoszeniem: rocznie rs. 8 kop. 60; — półrocznie rs. 4 kop. 30; — kwartalnie rs. 2 kop. 15; — miesięcznie kop. 72.

Na wszystkich stacjach pocztowych w Królestwie a w Cesarstwie w pocztamtach petersburgskim i moskiewskim, oraz w urzędach pocztowych w Odessie, Wilnie i Grodnie z przesyłką: rocznie rs. 9 kop. 20;— półrocznie rs. 4 kop. 60; — kwartalnie rs. 2 kop. 30; — miesięcznie kop. 80.

Pragnący odbierać DZIENNIK pocztą w kopertach, dopłacają oprócz tego: rocznie kop. 80, półrocznie kop. 40, kwartalnie kop. 20, miesięcznie kop. 7.

Prenumerata w Warszawie przyjmuje się w głównym kantorze Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich, przy ulicy Miodowej Nro 487, również jak i w innych upoważnionych do tego miejscach.

Pragnący prenumerować Dziennik, mogą nadsyłać pieniądze wprost do Dyrekcji, z wyraźnem wymienieniem nazwiska osoby i miejsca, oraz stacji pocztowej, przez którą odbieraną jest korespondencja i gazety.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 11 (23) Marca.

Urlopowani żołnierze. — Najjaśniejszy Pan, przy zatwierdzeniu listy zaciągowych z poboru 1868 r. przeznaczonych do oddziałów wojska, najwyżej polecić raczył: aby z oddziałów czynnego wojska, do których przeznaczeni zostali zaciągowi, uwolnieni byli na urlop tymczasowy żołnierze, którzy wysłużyli najmniej ośm lat, podług tej cyfry nadkompletu jaki okaże się w tych wojskach po wcieleniu nowo-zaciężnych.

Pocztamt Warszawski.— Częstokroć wyjmowane są ze skrzynek pocztowych w mieście tutejszem urządzonych, listy adresowane do Władz lub osób z wymienieniem na adresach tylko sprawowanych przez nich Urzędów. Podług istniejących przepisów tego rodzaju, listy powinny być ekspedjowane nie inaczej jak rekomendowane, i oddawane być mają na pocztę za kwitem sznurowym i za opłatą po kop. 20 za każdy łut wagi listu, dla tego wyjmowane ze skrzynek pocztowych listy o których wyżej mowa, chociażby opatrzone odpowiednią ilością marek, nie są ekspedjowane podług adresów. O czem Pocztamt Warszawski poczytuje za obowiązek podać do wiadomości powszechnej dla uprzedzenia oddawców tego rodzaju korespondencij w celu nie wystawienia ich na zawód, na który przez nie wyprawienie podług adresu, listów nie właściwie do skrzynek pocztowych wrzucanych, narażeni być mogą.

Pocztamt Warszawski poczytuje za obowiązek podać do wiadomości powszechnej, że te tylko gazety i pisma perjodyczne uwolnione są od opłaty po $1\frac{1}{2}$ kop. za odnoszenie do domów, które prenumerowane i ekspedjowane są za pośrednictwem Ekspedycji Gazet w Petersburgu i Moskwie, inne zaś gazety i pisma perjodyczne, które nadsyłane są od redakcij lub wydawców w przepaskach, podlegają opłacie za odnoszenie do domów po $1\frac{1}{2}$ kop. za każdy egzemplarz, na równi z innemi przesyłkami w przepaskach, i bez uiszczenia takowej wydawane nie będą.

Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 14 (26) Marca r. b. o godzinie 11-ej z rana w dziedzińcu gmachu Władz Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego przy ulicy Mazowieckiej, w obecności delegowanych członków obu Komitetów i Dyrekcji Głównej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, dopełnione zostanie spalenie Listów Zastawnych i kuponów wycofanych z obiegu w 1-m półroczu 1867 r. a mianowicie: 1) Listów Zastawnych wartości imiennej rs. 1,528,425; 2) Kuponów przy tychże wartości imiennej rsr. 38,123 kop. 10; 3) i kuponów płatnych z ubiegłych półroczy rub. sreb. 973,932, razem rsr. 2,540,480 kop. 10.

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Kronika warszawska.

Są w kalendarzu niedziele: kwietnia, palmowa, przewodnia i t. d. — wczorajsza powinnaby nazywać się spacerową, albowiem mieszkańcy Warszawy, korzystając z prześlicznej pogody, która już zresztą nie od wczoraj nam dopisuje— wyroili się tłumnie na miasto i gęstym szpalerem różnej płci, stanu i wieku pokryli chodniki ulic (asfaltowe najchętniej), napełnili ogrody Saski i Krasiński — gdzie już, rzadka dotąd wprawdzie, lecz za to młodziuchna zieloność na trawnikach spostrzegać się daje. Zresztą, widzieliśmy już i na agrestach malutkie świeże listeczki—a przeto sądzimy, że młodzież trzymająca się staro-sentymentalnych zwyczajów, może już rozpocząć zdradliwą grę *w zielone*, z której często robi się rumiana na jagodach graczy, a czasem wynika nawet i hazard marjaszowy... A propos marjasza, zauważaliśmy, że w dniu św. Józefa, wielu bardzo rozkochanym parom pilno było w tym roku, zabawić się w tę grę komercyjną... wiele zawartych w tym dniu małżeństw ogłoszono w Kurjerach, lecz więcej daleko nieogłoszonych, spełniło się jednak pomyślnie—o jednem tylko słyszeliśmy, że się rozchwiało już w stanowczej prawie chwili—z powodu, że krewni zawiadomili (na czas jeszcze) pana młodego, iż posag panny młodej istnieje na księżycu, z którego obecnie zamiast złota, tylko kamienie na ziemię spadają.

Wracając do wczorajszej niedzieli i do jej pogody tak prześlicznej, ostrzegamy jednak czytelników, ażeby ani watowanych paletotów, ani nawet futer nie chowali jeszcze zbyt głęboko... albowiem marzec bywał zawsze arcy zdradliwym miesiącem i często w przystępie suchotniczego kaprysu, zaraz po promieniach słońca, rzucał na głowy nasze deszcze i szrony;—wszakże i kawalerów kapryśnych w oddaniu serca, a opóźnionych z tego powodu, nazywają marcowymi i to nie bez kozery pewnie... Jednakże na takiej, choćby obiecującej trwałości pogodzie, zyskały wczoraj, muzea, wystawy, koncerty i wszelkiego rodzaju widowiska;—sama tylko menażerja p. Heidenrejcha, nie może się uspokoić w żalu, iż jej wąż Boa, wcale apetytu nie ma — a przynajmniej nie chce go objawić publicznie. Publiczność ciekawa takich denerwujących widoków szemrze, — p. Hejdenrejch karze węża głodem—jedne tylko króliki przeznaczone na publiczną ucztę dla węża, błogosławią pewnie tę jego niedyspozycję.

Niektórzy wielcy obserwatorzy małych rzeczy — zastanawiają się obecnie głęboko nad tem, że w pierwszy dzień rozpoczynający wiosnę kalendarzową, t. j w zeszły piątek, przysłano do Warszawy (do gabinetu zoologicznego) dwa zrośnięte cielęta. Pewien złośliwiec, dowiedziawszy się o tem powiedział, że zazwyczaj niespodziewane przybycie krewnych, sprawia na czułych sercach żywe wrażenie... Lecz znowu oddaliliśmy się od wczorajszej niedzieli!..

Otóż, po tłumnych spacerach, których widownią były odleglejsze nawet miejsca, jak alea ujazdowska, ogród botaniczny i park łazienkowski—znaczna część publiczności zgromadziła się na koncercie danym w południe na Redutowej sali przez włoskich artystów—że jednak o koncercie tym, mieścimy oddzielny artykuł—przeto przejdziemy od razu do popołudniowych zdarzeń.

A i po południu odbyły się dwa jeszcze, choć już perjodyczne prawie koncerta: jeden orkiestrowy w resursie obywatelskiej, cieszący się zawsze tak bezprzykładnie trwałą sympatją publiczności—drugi Orfeonistów z chóru opery tutejszej, w sali Warszawskiego Towarzystwa Dobroczynności.

Programy orfeonistów, są zazwyczaj ułożone umiejętnie a wykonywane ze smakiem. P. Sochaczewski, były tenor opery miejscowej—występuje na tych koncertach, zbierając za każdym razem huczne dowody zadowolenia słuchaczy. Wieczorem, znowu rozpoczęły się spacery, piesze i powozowe zarówno— które trwały do późna nawet, gdyż sami spotkaliśmy gęste grupy wracających aleą belwederską—i to około jedenastej w nocy.

Z wszystkich wieczornych widowisk, najszczęśliwszem jest, zwłaszcza w dnie świąteczne, widowisko dawane w b. Alkazarze, przez trupę niemieckich komików p. Plambecka. Trudno wyrazić, a raczej opisać, wyborny humor publiczności, gromadzącej się tłumnie w tem miejscu. Zapewnie, można supponować, że do rozwinięcia i podtrzymania takiej jowialności w spektatorach Alkazaru, przyczyniają się

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 11 (23) Marca.

Izba panów wiedeńskiej rady państwa od kilku dni zajmuje się prawem o małżeństwie cywilnem, uchwalonem przez izbę deputowanych, które na drodze prawodawczej *de facto* znosi postanowienia konkordatu. Minister oświecenia publicznego, p. Hasner, podczas rozpraw oświadczył, że prawo to jest niezbędnem i nie taił, że kurja rzymska w układach o rewizję konkordatu wcale nie okazuje dobrej woli. Publiczność z tem większem naprężeniem czeka na rezultat tych rozpraw, że jak z jednej strony odrzucenie tego prawa przez izbę panów, zachwiałoby gabinet, tak z drugiej zatwierdzenie go, mogłoby doprowadzić do zerwania ze stolicą apostolską, która zagroziła odwołaniem nuncjusza z Wiednia, jeżeli warunki konkordatu zostaną unieważnione za pomocą wprowadzenia w wykonanie praw mu przeciwnych. Pomimo opozycji klerykalnej mniejszości w izbie panów, większość podziela zdanie gabinetu i już zatwierdziła uchwalone przez izbę deputowanych prawo szkolne, także przeciwne konkordatowi. Odrzucenie w izbie panów wniosku odroczenia rozpraw nad prawem o małżeństwie cywilnem, również jak i wniosku mniejszości, sprawiło w całem Wiedniu ogromną radość. Powracających z posiedzenia ministrów witano okrzykami zapału, a wieczorem miasto było iluminowane. W Kroacji stronnictwo będące za porozumieniem z Węgrami, stanowczo bierze górę, i żaden z deputatów sejmu zagrzebskiego, którzy złożyli madaty z powodu oświadczenia się tego sejmu za pojednaniem z Węgrami, nie został na nowo wybrany; przeciwnie, na miejsce ich wysłani zostali do sejmu stronnicy tego pojednania.

Z powodu mylnych pogłosek, szerzonych przez *Pester Lloyd, Augsb. Allg. Ztng, Timesa* i inne dzienniki o postawie Prus w kwestji wschodniej, półurzędowy organ gabinetu berlińskiego *Nordd. A. Ztng.* powiada: „Byłoby niedorzecznością mniemać, że Prusy dla obcych interesów, wmięszają się do takiej sprawy jak wschodnia, która jej interesów bezpośrednich nie dotyczy, i na której dalszy rozwój mogą czekać spokojnie, zachowując swobodę przyjmowania postanowień stosownie do biegu wypadków”.

Ciało prawodawcze francuzkie zajmuje się dalej prawem o zgromadzeniach publicznych i bliskiem jest końca tej pracy. W florenckiej izbie deputowanych toczą się rozprawy nad finansowemi reformami.

Gabinet angielski przedstawił parlamentowi bil reformy wyborczej dla Irlandji, podobny do bilu reformy wyborczej dla Anglji. Bil ten nie ma nic wspólnego z zamierzonemi dla Irlandji reformami, które mogą dać powód do przesilenia ministerjalnego, gdyż p. Gladstone zapowiędział wniosek o konieczności zniesienia uprzywilejowanego kościoła w Irlandji, a rozprawy w tym przedmiocie mogę spowodować upadek gabinetu p. Dizraelego.

Według dzienników madryckich, Hiszpanja zamierza zakończyć swe nieporozumienia z Peru i Chili, i jak donosi *Epoca*, posłowie tych rzeczypospolitych spodziewani są w Madrycie, dla prowadzenia układów w przedmiocie traktatu handlowego.

Kongres washingtoński, na każdym kroku okazuje opór prezydentowi Johnsonowi, i tak odmówił zatwierdzenia na posadę posła Stanów Zjednoczonych w Wiedniu p. Coxa. Radykalni, odmawiając zatwierdzenia każdego następcy poprzedniego posła w Wiedniu p. Motleya, którego prezydent usunął z powodu jego przychylności do stronnictwa radykalnego, chcą niejako zmusić prezydenta do przywrócenia p. Motleya.

Telegramy
Dziennika Warszawskiego.

Paryż, 22 marca. Z powodu układania list gwardji narodowej ruchomej, w Bordeaux miały miejsce rozruchy i aresztowania.—*La France* powiada: Książę Napoleon mógł potwierdzić w Niemczech, że Francja po naturalnem wzburzeniu w skutku bitwy pod Sadową, przyjmuje z prawością spełnione fakta; z tego powodu podróż księcia jest pokojową.

(*Correspondenz Büreau.*)

Wiadomości telegraficzne.

* *Wiedeń, 21 (9) marca.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby panów, wniosek za odroczeniem został odrzucony 65 głosami przeciwko 45, wniosek zaś mniejszości, 69 głosami przeciw 34. Miała miejsce nadzwyczajna demonstracja ludowa. Ministrom oraz jenerałom Hess i Galbenz, tysiące ludu towarzyszyły przez ulice Freiung i Hof, oraz przez Judenplatz, wydając radośne okrzyki. Na komendę „spokojność”, biskupi powitani zostali przyzwoicie, lecz w milczeniu. Herbst miał świetną mowę. (*Wolffs T. B.*)

* *Trjest, 20 (8) marca.* Podług wiadomości z Hong-Kong z 12-go lutego, doszła tam z Japonji wiadomość, oparta na pogłoskach, że pomiędzy krajowcami a osiedlonymi tam francuzami i amerykanami przyszło do kroków nieprzyjacielskich; powiadają, że japończycy strzelali do statków wojennych amerykańskich i że cudzoziemcy robili w Hiogo przygotowania do wyjazdu. (*Tamże*).

* *Madryt, 20 (8) marca.* Zapewniają, że rząd hiszpański zaciągnął w Paryżu pożyczkę w wysokości 50 miljonów franków. (*Tamże*).

* *Madryt, 20 (8) marca.* Urzędowa *Gaceta* ogłasza dekret upoważniający ministra skarbu do zaciągnięcia pożyczki w wysokości 55 miljonów franków, na 6½ procent, spłacalnej w ciągu 15 lat. (*Tamże.*)

* *Berlin, 19 (7) marca.* Książę następca tronu saskiego spodziewany jest w Berlinie dziś wieczorem. Zajmie on mieszkanie w zamku królewskim. Księżna saska przybędzie tu jutro. Ich królewskie wysokości wyjadą ztąd w poniedziałek.—Król otworzy osobiście posiedzenia parlamentu północno-niemieckiego. (*Cor. Hav. Bul.*)

* *Królewiec, 20 (8) marca.* Żegluga dla parostatków otwartą została dziś, przybyły tu bowiem parostatki szczecińskie *Preusse* i *Borussia*, oraz parostatki angielskie *Severn* i *Cossack*. Otwarcie żeglugi dla statków żaglowych spodziewane jest za kilka dni. (*Wolffs T. B.*)

* *Kolonja, 19 (7) marca.* Książę Napoleon przybył tu południowym pociągiem; uda on się jutro rano do Essen dla zwiedzenia sławnego zakładu pana Krupp. (*Cor. H. B.*)

* *Frankfurt nad M., 20 (8) marca.* Zgromadzenie reprezentantów miejskich oświadczyło na swem dzisiejszem posiedzeniu, że zgadza się na prośbę wystosowaną przez magistrat do rządu, ażeby miasto Frankfurt uzyskało odrębne stanowisko pod bezpośrednim zarządem naczelnego prezesa. (*Wolffs T. B.*)

* *Hongkong, 26 (14) lutego.* Donoszą z Japonji, że tajkun, pobity zupełnie przez dajmiosów, uciekł do Yeddo. Wojna domowa paraliżuje interesa. Mikado zawiadomił, że traktaty będą szanowane. W Fochow miał miejsce wielki pożar. Straty obliczają na 200,000 dolarów. (*Cor. H. B.*)

* *Lizbona, 19 (7) marca.* (Ze źródła brzylijskiego). W Rio Janeiro otrzymano pod dniem 20 lutego wiadomości z teatru wojny, donoszące, że armja i eskadra miały zamiar wykonać atak skombinowany. Statki pancerne zostały uzbrojone dla przecięcia łańcucha, którym zamknięto rzekę. Wszystko było przygotowane do szturmu ze strony lądu na Humaita. (*Cor. H. B*).

---

nie pomału sznapse i kufelki, dostarczane obficie z bufetu przedsiębiercy—zawsze jednak, z jakiej bądź przyczyny skutek jest dobry i niezawodny!

W teatrze wielkim, na przedstawieniu „Damy Białej”, pomimo wybornego jak zawsze, wykonania tej prześlicznej partycji, nie wiele znajdowało się publiczności, zapewne z powodu tak kuszącej do spacerów pogody—chociaż mała salka „Rozmaitości”, bez względu na tę przeszkodę, napełnioną była—z wyjątkiem lóż pierwszego piętra; ależ bo w tym teatrze, grano wczoraj drugi raz nową sztukę, z podniecającym tytułem „Stara panna” i Żółkowski mieścił się na afiszu! O ile wiemy z sekretnie udzielonej nam wieści, przez służbę odbierającą bilety przy wejściach do teatru—główny kontyngens na to wczorajsze widowisko w Rozmaitości, dostarczyły reprezentantki tytułu komedji, pragnące może wystudjować sceniczną postać „Starej panny” i ciekawe, czy w rozwiązaniu węzła intrygi, autor pozostawił ją w tytułowym stanie, lub może przeniósł tryumfalnie w bramy matrimonjalne przy świetnej pochodni hymenu.

Po tych wszystkich spacerach, koncertach i widowiskach, warszawianie wrócili do domów i położyli się spać, głowami do bieguna północnego, trzymając się ściśle kierunku igiełki magnesowej, dostarczonej im tak tanio i uprzejmie przez zakład p. Pika-optyka.

A propos tego „biegunowego” sypiania — musimy przyznać, że pierwszy, który je zalecił w Kurjerze Codziennym, może sobie pochlebić, iż sprawił jedną z najsilniejszych sensacyj w Warszawie. Nawet *kwestje*: rzymska, włoska i abisyńska, zostały zepchnięte na drugi plan przez ten traktat o wpływie bieguna północnego na pożywny sen człowieka. We wszystkich prawie domach, właściwie zaś w sypialniach, powstał rumor ogromny! Przestawiane łóżka w oznaczonym przez kompasy kierunku, poruszyły spoczywające w kątach pająki — mężowie późno wracający z miasta, nie mogą trafić do swoich łóżek...ztąd różne przygody i „niesymetryczność”, jak ją dowcipnie nazwał ostatni kurjer świąteczny. My co znamy dobrze i zdawna Warszawę — nie wróżymy jednak długiego trwania tej manji zwracania głów do bieguna, chociażby nawet istotnie prąd elektryczny najsilniej i najzbawienniej działał na organizm ludzki uśpiony w tym kierunku. Przeminęły stoliki magnetyczne, gadające ekierki — a nawet z tajemniczej szafy Dawenportów, pierzchnęły straszące duchy—przeminie więc i wiara w skuteczność sypiania głową do bieguna—bo na tym biednym świecie—wszystko przemija, oprócz łatwowierności ludzkiej, szukającej sobie coraz nowego złudzenia! Tą posępną, prawdziwie postną sentencją zakończamy dzisiejszą kronikę naszą.

Al.

* (Koncert pp. Corsi, Rota i Bosi) z udziałem pani Volpini, którego program obfity i urozmaicony, ogłosiliśmy już w Dzienniku,—odbył się wczoraj o godzinie wpół do pierwszej z południa, w sali Redutowej. Publiczność zgromadziła się w dość znacznej liczbie, chociaż sala nie była napełnioną a galerje puste prawie.—Jakkolwiek same już talenta trzech śpiewaków włoskich, uznane i ocenione wysoko przez publiczność warszawską, zdolne były obudzić dla danego przez nich koncertu żywe współczucie, głównie przecież przyczynił się do jego powodzenia udział pani Volpini, która w krótkim czasie, tak licznych zjednała sobie u nas wielbicieli. Zresztą u nas jak wszędzie, każda nowość więcej obudza ciekawości, i publiczność warszawska, znając tak dobrze już przymioty głosu i gry trzech utalentowanych śpiewaków włoskich, benefisantów wczorajszego koncertu, z większą daleko ciekawością chciała usłyszyć jak pani Volpini wykona fragmenty z oper lub różne nawet, których u nas dotąd nie śpiewała jeszcze. Z największą też niecierpliwością oczekiwano na te części programu które wygezekwować miała na koncercie wczorajszym nowa prima dona. Jakoż, ciekawość słuchaczy nie tylko zaspokojoną, lecz i nagrodzoną została hojnie. P. Volpini oprócz dwóch kwartetów, pospołu z benefisantami, w które jak w harmonijne ramy oprawną była część pierwsza programu, wykonała najprzód uroczy romans „do róży” z Marty Flotowa—następnie zaś w drugiej części, śpiew hiszpański utworu Iradia i znany, a tak powszechnie lubiany duet z Traviaty z tenorem. Wszystkie te numera, tak wybornie zastosowane do skali i przymiotów głosu utalentowanej śpiewaczki, wywołały grzmoty oklasków a po wykonaniu każdego z nich publiczność kilkakrotnie przywoływała sympatyczną artystkę. Tercetem z Włoszki w Algierze Rossiniego, trzej benefisanci zakończyli wczorajszy koncert prześliczny, który sprawił prawdziwą rozkosz artystyczną zgromadzonym słuchaczom. Wiadomo już, że p. Volpini po jutrze śpiewa wraz z Filleborném w Fauście na swój własny benefis, lecz nie wiadomo może, iż od wczoraj już, publiczność warszawska stara się pilnie o bilety na to widowisko, których niewątpliwie lada chwila zabraknie.

Al.

* (Kronika kościelna). W zeszły czwartek, w kościele Opieki św. Józefa na Krakowskiem - Przedmieściu, odprawiane było nabożeństwo matek chrześci-

jańskich; onegdaj zaś w sobotę, w kościele św. Kazimierza na Nowem-Mieście, obchodzony był doroczny odpust św. Benedykta. Wczoraj na cześć św. Józefa Oblubieńca, odprawione było odpustowe nabożeństwo w kościele św. Marcina przy ulicy Piwnej, gdzie przed ołtarzem tegoż świętego, jako patrona tutejszych bednarzy, odprawioną była na ich intencję solenna wotywa, podczas której artyści i amatorowie licznie zebrani, wykonali mszę Vogla. — W kaplicy archikonfraternji literackiej, podczas wotywy odprawianej przez ks. Skrzypkowskiego, amatorowie wykonali na mniejszym chórze mszę Schnabla; następnie w tymże kościele sumę celebrował ks. kanonik Dietrich, kazanie miał ks. Seroczyński; kler niższy przed stopniami wielkiego ołtarza, odśpiewał mszę Słoczyńskiego. — W górnym kościele Wszystkich Świętych na Grzybowie, amatorowie podczas sumy odśpiewali mszę Krogulskiego. Po południu we wszystkich parafialnych kościołach, odprawiane były nabożeństwa pasyjne. Ф.

* (T y d z i e ń h a n d l ó w y). *D. 9 (21) marca.* Tydzień ubiegły nie przyniósł nam żadnej poprawy w interesie zbożowym na targach europejskich. Zewsząd donoszą nam o braku tranzakcij, spekulacja prawie wszędzie trzyma się na uboczu, a sprzedaż ma miejsce tylko detaliczna na potrzebę konsumcji miejscowej. Ceny skutkiem tego pozostają w tendencji ku obniżeniu. Obroty zbożowe w tygodniu ubiegłym przy otwarciu żeglugi w mieście naszem brały cokolwiek więcej ożywienia; kupcy nasi wysłali kilkanaście ładunków pszenicy i żyta za granicę. Dowozy na targ nasz *pszenicy* były więcej niż średnie, gatunki wyborowe kupowane na potrzebę konsumcyjną płacono wyżej o $27\frac{1}{2}$ kop. w stosunku cen zeszłotygodniowych: do rs. 10 kop. $27\frac{1}{2}$ za korzec, jedna partja wyborowego ziarna osiągnęła rs. 10 kop. 50, średnie zaś gatunki i ordynaryjne utrzymały się: płacono za średnią $8\frac{1}{2} - 9\frac{1}{2}$ rs., za ordynaryjną rs. 7 kop. 20—rs. 8 kop. 10 i te ostatnie nabywane były przez spekulantów na wysyłkę za granicę. *Żyta* dowozy były znaczne; w pierwszych dniach odbyły się dość znaczne tranzakcje na rachunek wywozowy po cenie rs. 6 k. 90, później jednak ceny te obniżyły się do rs. 6 k. 75—80 k. Piekarze tutejsi płacili za ziarno ważne rs. 6 kop. 90, w przecieciu ceny w końcu obniżyły się o 10—15 kop. *Jęczmień* z powodu ograniczonych dowozów podwyższył się o 15—25 kop. na korcu. *Owsa* ceny pozostają ciągle w tendencji ku podwyżce, płacono w dalszym ciągu wyżej do rs. 3 kop. 60 za korzec. *Grochu* ceny również wyższe o 40—45 kop., płacono za polny do $7\frac{1}{2}$ rs., za cukrowy do rs. 8 kop. 40. *Okowity* ceny bez zmiany, płacono od rs. 1 kop. $33\frac{1}{2}$—rs. 1 kop. 36 za garniec. *Cukier.* Obroty w tym produkcie w tygodniu ubiegłym były ograniczone, sprzedaż miała miejsce tylko w nieznacznej ilości na potrzebę konsumcji miejscowej po cenach cokolwiek niższych. Płacono: za Hermanów, Ostrów, Oryszew, Guzów i Sanniki po rs. 4 kop. 10; za Dobrzelin, Łyszkowice, po rs. 4 kop. $7\frac{1}{2}$. Za Majerhoff, Elżbietów, Konstancją i Leonów po rs. 4 kop 05. Za Częstocice, Leśmierz i Rytwiany po rs. 4. Mączka biała nie mielona i w kawałach po rs. 3 kop. 30—rs. 3 kop. 45 za kamień 24 funt. *Wełny* sprzedano w tym tygodniu do 300 cet., lubelskiej średnio-cienkiej w cenie 75 tal. za cetnar. *Łoju* zapasy prawie są wyczerpane na placu naszym, zapasy nie są większe jak 50—60 beczek, ceny też wysoko się trzymają, żądają rs. 5 kop. 35 za pud. (*Gaz. Hand.*)

* (Ż y w e r y b y). Podnosiliśmy już dawniej w piśmie naszem kwestję piscykultury, czyli hodowli ryb, wykazując w obszernych zarysach, o ileby w kraju tutejszym, poprzerzynanym mnóstwem rzek i posiadającym wielkie jeziora i liczne stawy i sadzawki, przepełnione niegdyś rybami, pielęgnowanie i rozmnażanie ryb wielkie przyniosło korzyści i stało się nieposlednim źródłem krajowego bogactwa. W tej chwili jednak nie mamy bynajmniej zamiaru tej materji rozwijać, lecz jedynie dotkniemy zaniedbanego handlu rybami żywemi, i to nie w kraju całym, lecz wyłącznie w Warszawie. Ryby żywe mają rzeczywistą wyższość pod względem hygjenicznym nad śniętemi, stanowiąc pokarm zdrowy, smaczny, nadzwyczaj pożywny. Mimo to, handel rybami żywemi nie odpowiada potrzebom konsumcji i zostaje w przykrych warunkach, które go na stopniach niedołęztwa utrzymują. Zamieszkujemy wprawdzie nad rzeką w ryby swojskie obfitującą i tak gościnną dla morskich przybyszów, jak jesiotry i łososie, które stadami aż pod Zawichost i Kraków podpływają; Wisłą nadto dostawiane być mogą w skrzyniach i sadzach ryby w pobliskich rzekach i stawach łowione; ilość jednak ryb żywych na targach warszawskich jest zawsze małą, i w naturalnem następstwie nadzwyczaj drogą. W piątek zresztą, jest jeszcze sposobność, lubo tylko dla osób zamożniejszych, znalezienia ryb w stanie żywym, ktoby jednak potrzebował ryby takiej w dnie inne, a potrzeba podobna często wydarzać się może, ten dopiero pozna, jakie trudności pokonać przychodzi w dostaniu ryb żywych. Poszukującym tego artykułu wskazują ogółowo nadwiślańską nizinę, Rybaki zwaną; w tej rozrzuconej jednak miejscowości i w błotnistych jej zaułkach, nie łatwo znaleźć rybaka i nie zawsze, z trudem wynaleziony, posiada ten lub ów gatunek ryby, jakiego właśnie szukamy; o nadmiernych zaś i bajecznych cenach, jakie tu są nakładane, zbytecznem znajdujemy wspominać. Słuszność atoli każe wymienić choć niektóre powody, jakie utrudzając handel żywemi rybami, wpływają na ich drogość. Rybak lub handlujący, żadnych w Warszawie nie znajduje ułatwień do przechowywania ryb w stanie żywym; trzymając je w skrzyniach lub sadzach na prądzie wody wiślanej, co w istocie jest przyjaznym dla życia ryb warunkiem, rybak nie ma możności przywiązywać do czego skrzyń z rybami; stróżowanie onych jest nader kosztowne, a prawie zawsze zawodne; podciąganie skrzyń i sadz pod sam brzeg nie zmniejsza mozołu dozorowania dniem i nocą, a obok tego złowonne ścieki i nieczystości z licznych kanałów, zawsze brzegów trzymające się, zanieczyszczają wodę przybrzeżną i dla ryb zabójczemi się stają; środek wreszcie przechowywania ryb w wannach po sieniach, komórkach, piwnicach lub mieszkaniach, do którego z konieczności rybacy uciekać się muszą, jest nadzwyczaj pracowitym przy zmianie wody i pod wielu względami niepraktyczny. Lata i wieki upływały, a nikt nie pomyślał o zaradczych w tej mierze środkach; obecnie wszakże i na tę gałęź miejskiego przemysłu, a zarazem i potrzeb życiowych bliższa uwaga administracji miasta zwróconą została. Dowiadujemy się z pewnego źródła, o planach, jakie ku temu celowi tutejszy magistrat obmyślił, a które tu publicznie skreślamy. Po nad brzegiem Wisły, w pobliżu starego mostu, a zatem w miejscu łatwego dostępu, pomiędzy zakładem wodociągu miejskiego, a bulwarkiem drewnianym, urządzone będą trzy sztuczne sadzawki połączone z Wisłą przez bulwarczną szluzę, którędy wprost z rzeki skrzynie i sadze z rybami żywemi do sadzawek tych wprowadzanemi być będą mogły. Działaniem maszyny wodociągowej zapewniony będzie przypływ wody w sadzawce górnej, odpływ zaś z sadzawki dolnej nada wodzie stan bieżący charakteru rzecznego, a nadto woda w sadzawkach tych zawsze świeża będzie mogła być utrzymaną przez funkcjonowanie stawideł w dowolnej wysokości. Taki system ułatwi rybakom handlującym, utrzymywać tu ryby żywe w skrzynkach i sadzach, z których w miarę żądania, w każdym czasie i na poczekaniu ten lub ów gatunek będzie mógł być dostarczonym. Koncentracja żywego towaru w jednem terytorjum i w ślad za nią wyradzająca się konkurencja, oddziałać musi na zniżenie ceny ryb, a większe ich na pokarm użycie, może być nie bez wpływu na niższą cenę mięsa. Miejscowość wzmiankowana po nad bulwarkiem, dziś zaniedbana i opuszczona, zmieni się w nieustające targowisko z rzeczywistą wygodą dla mieszkańców; rybacy i handlarze chętnie tam osiedlać się zaczną i zaludnią z czasem te nadbrzeżne pustkowia. Myśl urządzenia sadzawek wzmiankowanych nie pociągnie za sobą bynajmniej skasowania dotychczasowych targów rybnych i sprzedaży na nich ryb żywych, owszem jest nawet zamiarem targi te wyasfaltować, aby zatrzymujące się jak dotąd między kamieniami złowonne ścieki, miały odpływ ułatwiony. Przywiedzenie do skutku planów tych, uważamy za ważne i dobroczynne, i w interesie ogółu szczerze pragniemy, aby powzięta przez magistrat myśl, ile można spiesznie w czyn zamienioną być mogła. Ф.

* (D e s i d e r a t a). Niezaprzeczenie jest wielkiem dla miasta dobrodziejstwem, urządzenie nowego targu na zboże i siano przy ulicy Siennej, ale niestety trudno jest mieszkańcom w okolicy Marszałkowskiej, dostać się do tego targu w czasie jesieni i wiosny, w ogóle w porze słotnej, gdyż ani ulica Sienna, ani też ulica Złota, obie wprost z ulicą Marszałkowską komunikujące, nie są dotychczas całkowicie zabrukowane. Nie ulega także wątpliwości, iż skoro te ulice całkowicie zaopatrzone zostaną w bruk, to i wszystkie puste place przy tych ulicach wnet się zabudują. *L.*

* (M a u r y c y K a r a s o w s k i). W jednym z numerów *Dziennika Warszawskiego* z r. 1866, podaną była wiadomość, że Maurycy Karasowski wiolonczelista, konkurował publicznie w Dreznie o posadę muzyka królewsko-saskiej kapeli i w skutku tego otrzymał posadę nieetatową, o jaką się ubiegał. Obecnie donoszą nam z Drezna, że tenże Karasowski mianowany został etatowym nadwornym muzykiem Jego królewsko saskiej mości (königliche sächsische Kammer-Muzikus), i przed kilku dniami wykonał wymaganą na ten urząd przysięgę. Od czasu jak istnieje królewska kapela w Dreznie, czyli od Augusta II, drugi dopiero polak wchodzi do jej składu (pierwszym był Karol Lipiński). Fakt ten, tem chętniej notujemy, że p. Maurycy Karasowski jest rodem z Warszawy i znany w tutejszym świecie muzycznym nie tylko jako b. członek orkiestry teatru wielkiego, ale jako kompozytor, recenzent i autor w literaturze muzycznej.

* (W y p a d k i). W dniu wczorajszym o godz. $3\frac{1}{2}$, po połud. omnibus kolei żelaznej konnej, jadący od kolei warszawsko-wiedeńskiej, wprost poczty na Krakowskiem-Przedmieściu, najechał na Feliksa Żelazko, czeladnika blacharskiego, lat 28 wieku liczącego, pod Nr. 614*g* zamieszkałego, któremu koła oderwały prawie zupełnie lewą rękę poniżej ramienia.—Anna Szelągowska, lat 42 licząca, żona czeladnika szewckiego, pod N. $87^{0}/_{1}$ zamieszkała, w dniu onegdajszym nagle zmarła.—W nocy z dnia 8 (20) na 9 (21) marca r. b., pomiędzy godziną 12-tą a 1-szą, w domu pod Nr. 211 na Pradze, przez oderwanie okiennicy i wyrznięcie szyby w oknie w mieszkaniu starozakonnego Chaima Bucholtza, popełnioną została kradzież garderoby męzkiej i żeńskiej, oraz różnych drobnych rzeczy wartości na rs. 204.

* (P o d r ó ż J. C. W. W i e l k i e g o K s i ę c i a C e s a r z e w i c z a N a s t ę p c y T r o n u). *Petersburg, 7 (19) marca.* Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Cesarzewicz Następca Tronu wyjechał dziś, we czwartek, z Petersburga, pociągiem nadzwyczajnym, o godzinie $11\frac{1}{2}$ zrana. Ich Cesarskie Wysokoście Wielcy Książęta Włodzimierz i Aleksy Aleksandrowicze pożegnali Swego Najdostojniejszego Brata na dworcu drogi żelaznej. Książę Jerzy meklemburg-strelicki znajdował się tamże przy odjeździe Jego Cesarskiej Wysokości; w liczbie zaś innych obecnych tam osób, znajdowali się jenerał-adjutant hrabia Aleksander Adlerberg, zarządzający ministerstwem dworu Cesarskiego, p. Skarjatin, marszałek dworu Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Cesarzewicza Następcy Tronu, jenerał-adjutant Trepow, oberpolicmajster petersburgski. Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Cesarzewicz Następca Tronu zatrzyma się w Berlinie, zkąd uda się do Nicei na uroczystość poświęcenia kaplicy wzniesionej na pamiątkę wiekopomnego Jego Brata, Wielkiego Księcia Mikołaja Aleksandrowicza. W orszaku Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Cesarzewicza Następcy Tronu znajdują się: jenerał-adjutant hrabia Perowski, jenerał Stürler, koniuszy Jego Cesarskiej Wysokości, kapitan Kozłow, adjutant, tudzież lekarz Jego Cesarskiej Wysokości. Pułkownik Schweinitz, reprezentant militarny N. króla pruskiego, towarzyszy Jego Cesarskiej Wysokości do Berlina. Hrabia J. Strogonow, prezes rady zarządzającej wielkiego towarzystwa dróg żelaznych ruskich, jenerał Dannenstern, dyrektor drogi żeleznej warszawskiej, i baron Delwig, inspektor jeneralny, odprowadzają Jego Cesarską Wysokość do granicy pruskiej. (*Jour. de St. Pet.*)

* (O f i a r y). *Rus. Inw.* donosi, że do własnej kancelarji Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżny Cesarzówny, wpłynęło do 8 (20) marca ofiar na korzyść mieszkańców niektórych gubernij, które cierpią na skutek nieurodzaju, 555,360 rs. $35\frac{1}{2}$ kop.

* (P z y j a z d). W tych dniach przybył do Petersburga główny naczelnik kraju orenburgskiego, jenerał-adjutant Kryżanowski. Podług doniesienia korespondenta orenburgskiego do *Rus. Inw.*, przywiózł on z sobą kilka nowych projektów, między innemi o kolei żelaznej samarskiej i o ważnych reformach w kraju, oraz projekt o wprowadzeniu instytucij ziemskich. Projekt ten oparty jest na ogólnych zasadach, z zastosowaniem do miejscowych potrzeb kraju.

* (S p r o s t o w a n i e d o n i e s i e ń). *Wil. Wiest.* pisze: Gazeta *Nowoje Wremia* zamieściła korespondencją z Wilna, obejmującą między innemi co następuje: „Powiadano mi, że w miasteczku Widzach, w powiecie nowoaleksandrowskim, kilku żydów zmarło z głodu, i że wspaniałomyślny właściciel tego miasteczka Minejko, pożycza zboże biednym żydom." Podług zebranych wiadomości okazuje się: 1) że w m. Widzach nikt z głodu nie umarł; 2) że takiego wypadku być nie mogło, albowiem gmina żydowska wspiera potrzebujących spółwyznawców swoich, i że do m. Widze w dniach targowych przywożona jest na rynek dostateczna ilość zboża na potrzeby mieszkańców; 3) że właściciel p. Minejko zboża żydom nie pożyczał, a tylko w jesieni, po zebraniu z pola kartofli, dozwalał zbierać resztki.

* (D o n i e s i e n i a l i t e r a c k i e). Podług *St. Pet. Wied.*, 2-gi zeszyt *Pracy Powszechnej* wstrzymany został przez dyrekcją prasy, a to z powodu 2-ej części powieści p. Boborykina *Żertwa Wieczernia.* Powiadają, że autor tej powieści, znajdujący się obecnie w Paryżu, wezwany został do stawienia się przed sądem. Taż gazeta donosi, że p. Gonczarow napisał nową powieść, o którą dobijają się dwa główne dzienniki petersburgskie. Jeden i drugi dają autorowi żądane honorarjum i oba jednakowo są poważane. Dla załatwienia sporu, oba redaktorowie mają udać się do p. Gonczarowa na obiad i ciągnąć między sobą losy.

Austrja i ziemie słowiańskie.

* (Stosunki z Rzymem.—Podróż cesarza i cesarzowej). *Wiedeń, 18 marca.* Ogół publiczności tutejszej wygląda z niecierpliwością kroków, jakie kurja rzymska przedsięweźmie w razie stanowczego usankcjonowania nowego prawa o małżeństwach. Powiadano przed niedawnym czasem, że w takim razie nuncjusz papiezki, monsignor Falcinelli, zażąda zwrotu swych paszportów, lecz nikt nie chce tu dać wiary, ażeby drażliwość Rzymu mogła zajść tak daleko, jakkolwiek nawet sfery ze wszech miar kompetentne przyznają otwarcie, że dotychczasowy bieg układów z Watykanem zredukował do zera wszelkie nadzieje na ustępstwa ze strony kurji rzymskiej.—Cesarz i cesarzowa mają przedsięwziąść znowu, za 3 lub 4 dni, podróż do Pesztu, gdzie zabawią tym razem dłuższy czas, jak powiadają, do chwili rozwiązania cesarzowej. Bardzo być może, iż obecność monarchy w stolicy Węgier zdoła przyczynić się do uspokojenia opinji publicznej, która jest tam mocno wzburzona. Ludność tameczna niezadowolona jest z rozporządzenia rządu co do zamknięcia klubu demokratycznego, i w razie przedsięwzięcia środków dla przywiedzenia przemocą tego rozporządzenia w wykonanie, obawiać się należy demonstracij w wielkich rozmiarach. (*Nordd A. Z.*)

* (Izba panów). *Wiedeń, 20 marca.* Na wczorajszem posiedzeniu izby panów, toczyły się rozprawy nad prawem o małżeństwach. Po odczytaniu przez sprawozdawcę uchwały większości i mniejszości komisji, wszczęły się rozprawy ogólne, przyczem minister wychowania publicznego Hasner przemówił pierwszy. Oświadczył on: Rząd stoi na stanowiski uchwały większości komisji; uważa on prawo, o którem mowa, jako nieodwołalną konieczność. Rząd żywi przekonanie, że układy prowadzone obecnie w Rzymie w przedmiocie zaprowadzenia zmian w konkordacie, mogłyby być wkrótce ukończonemi, gdyby druga strona chciała dać dowody dobrych chęci, co niestety nie zdaje się mieć miejsca. Minister zakończył swą mowę oświadczeniem, że konkordat stawia zawady we wszystkich gałęziach administracji państwa. W ciągu rozpraw, kardynał Rauscher i hr. Rechberg przemawiali za uchwałą mniejszości.—Na dzisiejszem posiedzeniu izby panów, hr. Hartig, feldm.-por. Gablenz, były minister sprawiedliwości Kraus i hr. Antoni Auersperg, przemawiali za przyjęciem prawa o małżeństwach, podczas gdy profesor Arndts, kardynał Schwartzenberg i książę Solm powstawali na takowe. Wniosek co do zamknięcia rozpraw ogólnych został przyjęty. (*Wolffs T. B.*).

* (Prawo o szkołach.—Delegacja cislitawska.) Większość komisji izby panów przyjęła prawo o szkołach podług głównych zasad uchwały izby deputowanych. Mniejszość komisji stawiała wniosek za odesłaniem tego prawa do komisji izby deputowanych, dla opracowania nowego projektu, któryby zabezpieczył wpływ kościoła katolickiego na wychowanie religijne i moralne w średnich szkołach ludowych, oraz charakter wyznaniowy tych ostatnich.—Delegacja cislitawska przyjęła na posiedzeniu plenarnem większą część wniosków komisji w przedmiocie porozumienia się co do sprzecznych uchwał delegacji węgierskiej. (*Wolffs T. B*).

* (Izba deputowanych). *Wiedeń, 21 marca.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych, prezes oświadczył, iż otrzymał od ministra skarbu zawiadomienie na piśmie, że dla usunięcia deficytu, zaproponowane zostaną następujące projekta do praw: Sprzedaż dóbr państwa za sumę 25 miljonów zł. reń., zaciągnięcie długu bieżącego w wysokości 20 miljonów, podwyższenie opłat od wygranych na loterję,, zamiana ukonsolidowanego długu państwa na dług reprezentowany przez rentę, zaprowadzenie podatku od kapitału. Minister skarbu wymotywuje szczegółowo te projekta na wtorkowem posiedzeniu. (*Tamże*).

* (Sprawy galicyjskie). *Słowo* lwowskie pisze w numerze 19-m: Wiadomo, że sąd miejscowy w Stanisławowie skazał p. Michała Biełousa, redaktora wychodzącego w Kołomyi *Narodnaho gołosa*, za artykuły ogłoszone w numerach 16 i 17 tego pisma, na 14 dni aresztu, i obok tego na zamknięcie na jeden dzień w więzieniu odosobionem i na karę pieniężną 20 guldenów; przeciw temu wyrokowi założona została apelacja do wyższego sądu lwowskiego, który zmniejszył karę aresztu do 8-u dni, karę zaś pieniężną do 10 u guldenów; p. Biełous donosi w swojej gazecie, że stosując się do tego wyroku, udaje się do więzienia stanisławowskiego. Pomimo to wszelakoż, gazeta *Narodnyj gołos* nie przestanie przez ten czas wychodzić i nie zmieni w niczem swego programu ruskiego.—Przemieszkujący w Galicji prusacy mówią głośno o zamiarze zaprowadzenia konsulatów we Lwowie, Stanisławowie i Czerniowcach, w widocznym celu ułatwienia stosunków z księztwami rumuńskiemi nad Dunajem. Pogłoska o tych konsulatach oparta jest na korespondencjach z Berlina.—W Lubyczy pod Rawą (w Galicji), leśniczy Kozakiewicz wyszedł 22 go maja roku zeszłego na pastwisko dla grabienia. Pastuchy poczęli reflektować go; lecz gdy Kozakiewicz nie usłuchał ich, jeden z nich, Andrzej Korotko powiedział: „Chłopcy, nie pozwalajcie mu źle czynić". Na to leśniczy, mówiąc: „Nie dacie, będziecie widzieć",—uderzył Andrzeja Korotko strzelbą w pierś, Korotko zaś ściągnął go kijem po głowie. Leśniczy wystrzelił i trzy ziarna śrutu trafiły Andrzeja Korotko w samo serce. Sąd lwowski skazał 28-go lutego r. b., *pana* leśniczego na areszt dwumiesięczny (nie kryminalny) za zabójstwo.—Dalej *Słowo* lwowskie przytacza z *Narodówki* następującą wiadomość: „Stowarzyszenie ukraińskie *Siecz*, które zawiązało się w Wiedniu, nie ma bynajmniej charakteru ukraińskiego, odpowiedniego tej nazwie. W liczbie członków znajduje się wielu rusofilów czystej krwi (sic), a także rusinów starej szkoły centralistycznej, jak np. Litwinowicz. Na pierwszem posiedzeniu, p. Anatol Wachnianin miał mowę pełną napaści na polaków. Przemawiał także serb Georgjewicz, który nazwał polaków wrogami słowiańszczyzny".

Prusy i Niemcy.

* (Kwestja wschodnia). Czytamy w *Nordd. A. Z.* pod datą 21-go marca: Przeciwnicy rządu rumuńskiego okazują w zmyśleniach, które szerzą po świecie na szkodę tegoż rządu, gorliwość systematyczną i płodność, godne lepszej sprawy. Wspominaliśmy niedawno o zamieszczonej w korespondencji z Ruszczuku do *Lloyda* peszteńskiego insynuacji, jakoby właściwy plan księcia Karola, ogłoszenia niezawisłości Rumunji od Porty, poddany mu został przez Prusy, mające na celu utworzenie konfederacji z prowincij naddunajskich i z Grecji. Bajkę tę rozwija obecnie jeszcze dalej korespondent paryzki do *Allg. Augs. Z.*, który upatruje w niej styczność z mniemaną postawą Prus względem Rosji i Francji w kwestji wschodniej. Korespondent ten donosi mianowicie, że król Wilhelm porobił cesarzowi Napoleonowi, za pośrednictwem ambasadora swego hr. Goltza, zwierzenia bezpośrednie, że w razie pewnych ustępstw ze strony Francji na korzyść polityki prusko-ruskiej na Wschodzie, nastąpić może z inicjatywy Prus zbliżenie gabinetu tuileryjskiego do Rosji. Dalej powiedziano tam dosłownie: „Prusy dają w sprawach wschodnich zapewnienie co do swej własnej neutralności i co do nieinterwencji Rosji, jeżeli inne mocarstwa nie będą stawiać przeszkód słusznym dążnościom do niepodległości i ambicji księcia Karola i Serbji, lecz dozwolą krajom naddunajskim, ażeby wywalczyły u Turcji swą sprawę." Znamię zmyślenia we wszystkich tych wiadomościach, które przeszły także do pism angielskich, mianowicie do *Times'a* i *Owl'a*, widoczne jest dla każdego, kto zastanawia się nad polityką Prus w kwestji wschodniej, zalecaną jej przez położenie jej terytorjalne i przestrzeganą przez nią ciągle. Nierozsądnem byłoby przypuszczać, ażeby Prusy, dla zadosyćuczynienia obcym interesom, chciały związywać się taką kwestją, jaką jest wschodnia, która na szczęście nie dotyka bezpośrednio interesów Prus i dozwala przeto tym ostatnim czekać spokojnie na dalszy jej rozwój, ażeby uczynić niezbędne w tym względzie postanowienie zależnem od własnego uznania. Jeżeli Francja i Rosja chcą porozumieć się w kwestji wschodniej, nie potrzebują one do tego pośrednictwa pruskiego, zwłaszcza, że o pośredniczeniu pomiędzy wielkiemi mocarstwami może być mowa jedynie w razie sporu. Ta postawa gabinetu pruskiego względem spraw wschodnich znaną jest obcym mocarstwom tak dokładnie, że nie usiłowały one nigdy udawać się do Prus z żądaniem, ażeby te ostatnie reprezentowały przy innym dworze ich własną politykę w tej kwestji.

* (Hr. Bismarck). *Ind. belge* ogłasza następujący telegram z Berlina, datowany 19-go b. m.: „Okólnik hr. Bismarcka, z daty 18-go b. m., wystósowany do członków ciała dyplomatycznego, donosi, że jakkolwiek stan jego zdrowia nie jest jeszcze zupełnie pożądany, pomimo to objął on na nowo kierunek ministerstwa spraw zagranicznych.

Francja.

* (Prawo o zgromadzeniach). Rozprawy w ciele prawodawczem nad prawem o zgromadzeniach, zbliżają się do końca. Projekt zostanie uchwalony w takim kształcie, w jakim został zaproponowany przez komisję, z wyjątkiem artykułu 12-go, który odesłano napowrót do komisji, rząd bowiem cofnął takowy za porozumieniem się z izbą. Artykuł ten stanowił dla winnych utratę praw wyborczych. (*Nord*).

* (Ciało prawodawcze.—Wyrok). *Paryż, 20 marca.* Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego przyjęty został wniosek komisji w przedmiocie udzielenia upoważnienia do ścigania sądowego wice-hrabiego Kervéguen'a.—W sprawie oskarżenia wymierzonego przeciw dziennikom *Figaro* i *Situation* o obrazę wyrządzoną ciału prawodawczemu, zapadł dziś wyrok; oskarżeni Grenier i Juljusz Richard uznani zostali winnymi i skazani, pierwszy na 1,000 franków kary pieniężnej, drugi zaś na dwa miesiące więzienia i 5,000 franków kary pieniężnej. (*WolffsT. B.*).

* (Książe Napoleon. — Powrót wojsk. Donoszą, że książe Napoleon powróci d. 22 b. m. do Paryża. *Moniteur de l'armée* pisze, że na wniosek ministra wojny, cesarz postanowił, ażeby dwa pułka piechoty z dywizji francuzkiej stojącej w państwie kościelnem, opuściły terytorium papiezkie; 19-ty pułk linjowy, który od pięciu lat stał w Rzymie i 87-y, który niedawno przybył z Algerji, mają powrócić do Francji. Jenerał Dumont zatrzyma dowództwo nad wojskami francuzkiemi, pozostającemi w państwie papiezkiem; pod jego rozkazami zostaje jenerał brygady Raoult. Jenerał brygady Potier, otrzymał inne przeznaczenie. Środek ten czysto wojskowy nie leży w żadnym razie w związku z polityką rządu francuzkiego względem stolicy apostolskiej. Polityka rządu jest pod tym w zględem dość pewną i znaną, iżby z powodu powrotu tych wojsk, mogło przyjść do do jakichś tłomaczeń. *(La. Fr.)*

Włochy i Rzym.

* (Kardynał Bonaparte). Podług wiadomości od granicy państwa kościelnego, w chwili doręczania kapelusza czerwonego kardynałowi Bonapartemu, monsignor Ricci oświadczył mu, że papież wynosi księcia do godności kardynalskiej, nietyko w nagrodę za jego cnoty, lecz także dla oddania hołdu narodowi szlachetnemu, tak oddanemu stolicy apostolskiej, oraz najdostojniejszemu monarsze, który oddał już papieztwu tak znakomite usługi. (*Cor. Hav. Bul.*)

* (Sprostowanie.) *Correspondance italienne* pisze pod datą 18-go marca: Niektóre dzienniki włoskie powtórzyły wiadomość, którą pewne organa prasy zagranicznej, jak najnieprzyjaźniejsze dla Włoch, usiłowały szerzyć w przedmiocie mniemanej operacji finansowej co do dóbr kościelnych, którą to operację włoski minister skarbu ma zawrzeć niezwłocznie z domem bankierskim Rotszylda. Pisma pomienione nadmieniają, że operacja ta ma stanowić jedynie część rozleglejszego planu, powziętego przez tego najbogatszego z bankierów, który zamierza, za pomocą innej operacji z rządem papiezkim, stać się niejako pośrednikiem przy wykupieniu, całkowitem lub częściowem, dóbr kościelnych przez dwór rzymski. Stwierdzając uporczywość, z jaką szerzone są nieustannie podobne pogłoski, które pod względem tak politycznym jak i finansowym, mogłyby spowodować rezultata szkodliwe dla kredytu włoskiego, uważamy za stosowne ostrzedz naszych czytelników, ażeby mieli się na baczności w obec tych wiadomości, które same tylko dzienniki źle poinformowane są w stanie szerzyć.

* (Izba deputowanych). *Florencja, 19 marca* Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych toczyły się w dalszym ciągu rozprawy nad projektem do prawa w przedmiocie podatku od mlewa. P. Pescatore proponuje, ażeby podatek od mlewa zastąpiony został opłatami od rzemiosł i procederów. P. Nisco zastanawia się nad położeniem finansowem i przemawia za projektem podatku od mlewa. P. Castellani zbija ten projekt. Powstaje on także na projekt podatku od dochodu i na propozycje powierzenia bankowi zarządu skarbu państwa. (*Corr. Hav. Bul.*)

* (Podatek od mlewa). *Florencja, 18 marca.* W izbie deputowanych toczyły się w dalszym ciągu rozprawy nad podatkiem od mlewa. P. Lucca wystąpił przeciwko projektowi, dowodząc, iż jego wykonanie jest niemożebne. Zaproponował on podatek od renty publicznej. P. Dina stanął w obronie projektu, mówiąc, że głosować będzie także za podatkiem od renty, jeżeli podatek od mlewa zostanie zatwierdzony. P. Crispi zbijał projekt sądząc, iż można będzie zapobiedz deficytowi za pomocą sprzedaży dóbr kościelnych. P. Pescatore rozwodził się nad projektem, proponując w nim różne zmiany, (*Cor. Hav. Bul.*).

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Księga czerwona.—Stosunki ze Stanami Zjednoczonemi.) Korespondencje z Konstantynopola, dochodzące do 11-go b. m., donoszą, że dzienniki ogłosiły wyjątki z księgi czerwonej tureckiej w kwestji kandjockiej. Pierwszy z zamieszczonych w tej księdze dokumentów stwierdza tolerancję rządu względem publicznego odbywania nabożeństwa wszelkich wyznań. Rząd turecki oświadcza,

że powstrzymuje się od wszelkiej propagandy muzułmańskiej.— P. Seward, sekretarz stanu Stanów Zjednoczonych, zawiadomił listownie Fuada-paszę, tureckiego ministra spraw zagranicznych, że ubolewa mocno z powodu rozgłoszenia w Ameryce depeszy pana Morris'a, posła Stanów Zjednoczonych w Konstantynopolu, która to depesza powtarza fałszywe pogłoski, które obiegały co do stanu umysłu sułtana. P. Seward oświadcza, że bierze na siebie odpowiedzialność za ogłoszenie tej depeszy przez nieuwagę. Na skutek tego oświadczenia, Fuad-pasza wszedł na nowo z p. Morris'em w stosunki nacechowane życzliwością. (*Cor. Hav, Bul.*)

* (Gubernator w. Kandji). *Mém. diplomatique* donosi, że ponieważ Musurus-pasza, ambasador turecki w Londynie odmówił przyjęcia posady gubernatora w. Kandji, przeznaczony na nią został Aristarchi-bej, poseł turecki w Berlinie. Że zaś cała wyspa Kandja, z wyjątkiem twierdz znajduje się w rękach powstańców, pytanie jest, czemże będzie rządził przyszły gubernator. Niedawno donoszono o prezesie rady stanu w Turcji bez rady stanu; dziś mówią znów o gubernatorze prowincji bez prowincji, którą ma tenże zarządzać. Skarb turecki musi być bardzo napełniony, kiedy pozwalają sobie takiego zbytku, mianując tak wielką liczbę urzędników bez zatrudnienia. (*Nord*).

Grecja.

* (Kandjoci). *Ateny, 14 marca*. Pomiędzy pomieszczonemi tu 15,000 rodzin Kandjockich panuje ospa i tyfus. (*Cor. Bür.*)

Hiszpanja.

* (Zniesienie stanu wojennego. — Pokój). *Epoce* donosi według listów otrzymanych z Grenady, że kapitan jeneralny otrzymał rozkaz zniesienia w tym okręgu stanu wojennego.—Mówiono już o przywróceniu stosunków pokojowych pomiędzy Hiszpanią a Ameryką hiszpańską. *Epoce* zapewnia, że w krótce przybędą do Madrytu komisarze chilo-peruwiańscy,dla położenia końca wojnie i zawarcia traktatu handlowego. (*La. Fr.*)

Portugalja.

* (Ruchy wyborcze). Listy z Lizbony donoszą, że z powodu zbliżania się wyborów, objawia się pewna agitacja. Rząd wysłał wojsko do Porto i Braga, dla zapobieżenia zaburzeniom. W Portugalji mówią ogólnie o tem, że po wyborach, książe Loué, wyznaczony zostanie do utworzenia nowego gabinetu. (*La. Fr.*)

Niderlandy.

* (Dokumenta w sprawie luksemburskiej). Mówiono o tem, że gabinet hagski zakomunikował niedawno stanom jeneralnym niderlandzkim zbiór aktów dyplomatycznych, dotyczących sprawy luksemburskiej, sprawy tak już dawnej w naszych czasach, gdzie kwestje starzeją się tak prędko. Izba druga odesłała zbiór ten dokumentów do komisji szczegółowej, która złożyła z swojej strony sprawozdanie, nie przesądzające zewnętrznej polityki rządu, a wnoszące po prostu o zanotowanie przez zgromadzenie zakomunikowanych mu aktów. (*La Fr.*).

* (Kwestja luksemburska). Ogłoszona obecnie przez rząd niderlandzki „księga pomarańczowa", obejmująca dokumenta dotyczące kwestji luksemburskiej i limburskiej, była we czwartek przedmiotem rozpraw drugiej izby niderlandzkiej. Z liczby tych dokumentów, najważniejsza jest depesza posła niderlandzkiego w Paryżu, datowana 6-go marca 1868 roku i adresowana do ministra spraw zagranicznych. W depeszy tej poseł zdaje sprawę z rozmowy, jaką miał w dniu poprzednim z margrabią de Moustier. — Poseł zwrócił uwagę margrabiego de Moustier na tę okoliczność, że opozycja izb niderlandzkich przeciw ministrowi spraw zagranicznych, oparta jest głównie na przypuszczeniu, jakoby rząd niderlandzki wziął inicjatywę w kwestji odstąpienia Luksemburga, i że przypuszczenie to znajduje niejakie uzasadnienie w niektórych ustępach francuzkiej księgi żółtej. Margr. de Moustier przyznał, że niektóre wyrażenia księgi żółtej, wzięte literalnie, mogą być rzeczywiście w ten sposób tłomaczone i że przeto korzystą chętnie ze sposobności dla złożenia oświadczenia, że nie rząd niderlandzki poruszył pierwszy tę sprawę. Jednocześnie margr. de Moustier upoważnił posła do zrobienia z tego oświadczenia użytku urzędowego. (*Nordd. A Z.*)

Anglja.

* (Podróż księcia Walji). Irlandja zapomniała na chwilę, jak się zdaje o swojej niedoli i nawet o swoich fenjenach, przygotowując się na przyjęcie księcia Walji. Dzienniki angielskie podają już program ceremonij i uroczystości, jakie przy tej sposobności będą miały miejsce. Książe przybędzie do Dublina d. 14 kwietnia, gdzie przyjęty zostanie z wielką uroczystością; d. 15 rada municypalna złoży mu adres i wyda na cześć jego świetny bankiet; 16 odbędą się wyścigi konne w Punchestown; 20 książe mianowany zostanie nadzwyczajnym kawalerem orderu ś do Patryka. Według programu następują potem bale i wizyty po gmachach publicznych aż do piątku 24 kwietnia, w którym to dniu książe zapewne odjedzie do Anglji. (*La. Patr.*)

* (Amnestja). W Irlandji spodziewają się, że za przybyciem księcia Walji ogłoszoną zostanie ogólna amnestja dla wszystkich fenienów skazanych za przestępstwa polityczne. (*La. Fr.*)

* (Wyroki śmierci). *La Patr.* pisze pod datą 20-go b. m.: Znowu dwaj fenjeni skazani zostały na karę śmierci za tęż samą zbrodnię, za którą utraciło już życie trzech ich rodaków. Onegdaj sąd przysięgłych w Manchester, prezydowany przez sędziego Lush'a, skazał na śmierć dwóch irlandczyków, Thompsona, liczącego 28 lat, i Mullady'ego, 24 lata wieku jako spólsprawców morderstwa dokonanego na osobie ajenta policyjnego Brett'a.

* (Izba gmin). *Londyn, 20 marca*. Na wczorajszem posiedzeniu izby gmin, rząd złożył bil reformy dla Irlandji. Oparty on jest na dotychczasowem census, zresztą zaś podobny jest do bilu reformy dla Anglji.—Na dzisiejszem posiedzeniu izby gmin, Gladstone zapowiedział, że postawi w przyszły poniedziałek wniosek w przedmiocie kościoła irlandzkiego. Sekretarz stanu do spraw indyjskich Northcote oświadczył, że położenie finansowe Indij Wschodnich jest ze wszech miar zadowalniające; przewyżka dochodów rocznych wynosi 800,000 fun. ster., tak iż nie zachodzi najmniejsza potrzeba ani podwyższania podatków, ani zawierania pożyczki. Lord Stanley zakomunikował wiadomość, że rząd zaproponował gabinetowi waszyngtońskiemu rewizję dotychczasowych przepisów prawnych w przedmiocie naturalizacji obustronnych poddanych. (*Wolffs T. B.*).

* (Wyprawa abisyńska). *Londyn, 20 marca*. Podług otrzymanych tu wczoraj wiadomości z Abisynji, jenerał Napier miał 25 go lutego konferencję z Kassai'm, naczelnikiem jednego z pokoleń, której rezultat był zadowalniającym. Straż przednia anglików znajdowała się 1-go marca o 20 mil na południe od Anklos.—Sekretarz stanu do spraw indyjskich otrzymał dziś dalsze wiadomości z Abisynji o naradzie pomiędzy jenerałem Napierem i księciem Kassai. Ten ostatni, który miał z sobą orszak złożony z 10,000 osób, przyrzekł polecić, ażeby wojska angielskie były zaopatrywane na jego terytorjum w żywność. Dnia 2-go b. m. jenerał Napier przybył z częścią swego oddziału i z 4 ma działami do Antalo. Straż przednia posunęła się następnego dnia ku Aschang.— Podług depeszy z Aleksandrji z 14-go b. m., otrzymano tam wiadomość z Antalo, datowaną 26-go lutego i donoszącą, że król Teodor znajduje się z całem swem wojskiem w Magdala i że stan zdrowia więźniów jest dobry. Warunki sanitarne wśród armji ekspedycyjnej angielskiej mają być wyborne. (*Wolffs T. B.*).

Ameryka.

* (Senat i prezydent). Senat Stanów Zjednoczonych dał obecnie nowy dowód swej energicznej postawy względem prezydenta Johnsona, albowiem nie potwierdził dokonanej przez prezydenta nominacji p. Cox'a na posła w Wiedniu, lecz odesłał tę kwestję do właściwej komisji dla ponownego jej zbadania. Poprzednik p. Cox'a, p. Motley, stronnik partji radykalnej, odwołany był, jak wiadomo, z tego stanowiska przez prezydenta, za to, że wyrażał się publicznie w sposób obrażający o jego polityce. Stronnictwo radykalne usiłuje obecnie przywrócić pana Motley'a na toż stanowisko, i w tym celu odmawia zatwierdzenia nominacji jego następców. (*Nordd. A. Z.*).

* (Zamianowanie posła). Jeden z korespondentów donosi, że Stany Zjednoczone, zamianowały po raz pierwszy sprawującego interesu przy rządzie greckim. Fakt ten zasługuje z tego względu na uwagę, że jest dowodem dobrych usposobień rządu amerykańskiego, dla sprawy chrześcijan wschodnich. Na nową tę posadę wyznaczony został p. Tukerman. (*Nord.*)

Azja.

* (Powstanie japońskie). *Hongkong 12 lutego*. W zatoce Yeddo stoczoną została bitwa pomiędzy dwoma wojennemi parostatkami, Shogun i Satsunias. Ostatni uciekł. W Nanasaki zgorzało przeszło 400 domów. Obiega pogłoska, że japończycy strzelali do francuzkiego czy też amerykańskiego statku wojennego, i w skutek tego z Hiogo odjechali wszyscy cudzoziemcy. (*Cor. Bür.*)

Mowa ministra finansów o zakładach kredytowych.

Siew. Pocz. podaje następującą mowę ministra finansów, odczytaną na posiedzeniu rady kredytowych zakładów państwa, w d. 28 lutego r. b. przy przedstawieniu sprawozdań tych zakładów za rok 1866:

„Wasza Cesarska Wysokości i szanowni panowie!

„W roku bieżącym, 22 lutego, minęło 50 lat od czasu ustanowienia rady zakładów kredytowych państwa, w wykonaniu Najwyższego manifestu z dnia 7 maja 1817 r. Od tego czasu w naszym kredytowym systemie zaszły znaczne zmiany, z których najważniejszą niezawodnie stanowią likwidacja pożyczkowego banku państwa, kas depozytowych, również jak urzędów dobroczynności publicznej i przekształcenie handlowego banku państwa na bank państwa. Środki te wywołane przez konieczność, dały możność do szybszego rozwoju banków prywatnych. Do 1859 r., kiedy nastąpiła reforma zakładów kredytowych, banków takich było bardzo niewiele, a mianowicie istniało tylko do 20 miejskich gminnych banków, 3 nadbaltyckie kredytowe szlacheckie towarzystwa, aleksandrowski niżegrodzki bank szlachecki i kilka nieważnych kantorów eskontowych. W roku bieżącym, oprócz tego funkcjonuje do 117 miejskich gminnych banków, udzielono już upoważnienie na otwarcie 30 takich banków, założono do 14 prywatnych zakładów kredytowych ([1]), wniesiono do rady państwa 5 i roztrząsa się w ministerstwie finansów 5 projektów takichże zakładów. W skutku starania dwóch gmin wiejskich o pozwolenie założenia banków w ich łonie, przedstawiono radzie państwa normalną ustawę dla wiejskich banków; a w obec korzyści z rozpowszechnienia towarzystw wzajemnego kredytu, układa się normalna ustawa dla tych towarzystw.

„Z wspomnionych 12 prywatnych banków, 9 przyjmuje wkłady, udziela krótkoterminowe pożyczki na dyskonto weksli, papierów procentowych i na inne zastawy, jak również zajmuje się innemi czynnościami właściwemi bankom handlowym, a 5 udziela długoterminowe pożyczki na zastaw nieruchomości, wypuszczając w tym celu papiery procentowe. W liczbie ostatnich banków, towarzystwo wzajemnego kredytu ziemskiego udziela pożyczki w granicach całego cesarstwa, chersoński bank ziemski rozciąga swe czynności na 3 gubernje i jeden obwód, a pozostałe 3 banki ograniczają się granicami miast, w których się znajduje każdy z nich.

„Towarzystwo wzajemnego kredytu ziemskiego, w celu utrwalenia lokacji swych listów zastawnych,

([1]) St.-petersburgskie towarzystwo kredytowe założone było w 1861 r.; zapasowy jego kapitał 1 marca 1867 r. wynosił 549,808 rsr.; suma udzielonych pożyczek w tym czasie dochodziła do 39,252,492 rsr. Moskiewskie towarzystwo kredytowe założone było w 1862 roku; kapitał jego zapasowy 1 września 1867 r. wynosił 60,674 rsr.; suma udzielonych pożyczek, w tym czasie dochodziła do 9,010,247 rsr. St.-petersbargskie towarzystwo wzajemnego kredytu, założone było w 1863 roku. Dnia 1-go stycznia 1867 r. liczyło do 1,000 członków; suma przyjętych przez członków towarzystwa zobowiązań, przedstawiających kapitał zabezpieczający jego operacje, wynosiła 1 stycznia 1867 r. do 465,705 rsr., z których 10% czyli 46,570 było wniesione gotowizną; ogólny obrót sum w 1866 r. był, pod względem przychodu 99,230,000 rsr., pod względem wydatków 99,210,879. Ryżski bank giełdowy założony był w 1863 r.; zakładowy jego kapitał 31 grudnia 1866 r. wynosił 100,000 rsr., a zapasowy 124,680 rsr.; obroty tego banku w 1866 r. wynosiły pod względem przychodu 43,457,773 rsr., a pod względem rozchodów 43,753,500. Chersoński bank pożyczkowy założony był w 1864 r.; zapasowy jego kapitał 1 września 1867 roku wynosił 24,349 rsr.; suma udzielonych pożyczek, w tymże samym czasie wynosiła 5,403,897 rsr. St.-petersburgski prywatny bank handlowy założony był w 1864 r.; zakładowy jego kapitał 31 grudnia 1866 r. wynosił 5,000,000 rsr., a zapasowy 75.854 rs.; obroty banku w 1866 r. wynosiły: pod względem przychodu 274,201,480 rs., a pod względem rozchodu 272,844,877. Ryżskie miejskie towarzystwo kredytowe zostało założone w 1864 r. Rożdeństweńskie towarzystwo pożyczkowe założone było w 1865 r. Charkowskie towarzystwo wzajemnego kredytu, moskiewski bank kupiecki i towarzystwo wzajemnego kredytu ziemskiego zostały założone w 1866 r. W ostatniem towarzystwie kapitał zakładowy wynosił 1-go grudnia 1867 roku 1.000,000 rsr., a zapasowy 95,093 rsr.; suma udzielonych pożyczek w tymże czasie wynosiła do 1,920,000 rsr. Ryżskie, odeskie i rostowskie (nad Donem) towarzystwa wzajemnego kredytu, założone zostały w 1867 roku.

wszedłszy w stosunki z znakomitszemi zagranicznemi bankierami, zdołało zawrzeć z nimi kontrakt na sprzedaż tych listów. Przytem uznano za konieczne, zmienić system ich umorzenia. W skutku tego, przez Najwyżej zatwierdzoną 20 listopada 1867 r. uchwałę rady państwa, dozwolono listy te wykupywać za pomocą corocznego losowania. Zmiana ta wyszła na korzyść pożyczających, nie tylko dla tego, że pomaga lokowaniu na giełdach zagranicznych papieru tego, po cenie, którą nie można nie uznać za dostatecznie korzystną przy współczesnej giełdowej cenie innych najpewniejszych papierów procentowych, lecz i dla tego jeszcze, że roczna opłata umorzenia zmniejsza się do $^{5}/_{8}\%$. Wprowadzenie w wykonanie tego kontraktu usunie dla tego towarzystwa najważniejszą przeszkodę do dalszego jego rozwoju, którą stanowiła utrudniona sprzedaż wypuszczanych przez nie listów zastawnych.

„Rząd, ze swej strony, aby towarzystwo wzajemnego kredytu ziemskiego, prędzej mogło stanąć na stanowisku, jakie jest tak pożądanem dla towarzystwa kredytu ziemskiego, odbywającego czynności na przestrzeni całego państwa, gdzie własność ziemska tak potrzebuje kredytu, uznało za możliwe udzielić wspomnionemu towarzystwu pozostały po zwinięciu towarzystwa nabywców dóbr w kraju zachodnim kapitał 5 milionów rs. w 5% biletach bankowych, dla dodatkowego, obok solidarnej odpowiedzialności dłużników, zapewnienia regularnej wypłaty procentów i umorzenia od zastawnych listów towarzystwa. Jednocześnie dla ułatwiania nabywania dóbr w zachodnich gubernjach, towarzystwu wzajemnego kredytu ziemskiego dozwolono udzielać pożyczki kupującym dobra w tych gubernjach. W tym celu towarzystwo urządziło kantory w tych miejscach, gdzie istniały kasy pożyczkowe zwiniętego towarzystwa.

„Przystępując następnie, według przyjętego porządku, do krótkiego wykazania czynności ministerstwa finansów pod względem kredytowym, od czasu przedstawienia sprawozdań zakładów kredytowych państwa za 1865 r., uważam za obowiązek oznajmić radzie, że zgodnie z celem, dla którego przez Najwyższy ukaz z 14-go lutego 1866 r. zdecydowana została 2-ga wewnętrzna pożyczka premjowa, z sum które wpłynęły z tej pożyczki, użyto do 1-go stycznia 1868 r., na wydatki na budowę linij kolei żelaznych do 68,437,148 rs. 23 k.

Przez Najwyższy ukaz z 18-go lipca 1867 r. w celu ułatwienia sprzedaży kolei żelaznej Mikołajewskiej na termin przybliżenie 85-cio letni, dla utworzenia osobnego funduszu pieniężnego, przeznaczonego wyłącznie na dokończenie naszych kolei żelaznych, rozkazano wypuścić w imieniu zarządu kolei żelaznej Mikołajewskiej 600,000 obligacij 4% po 125 rs. każda, w ogóle za 75,000,000 rs.; stosownie do kontraktu zawartego z zagranicznemi bankierami, dla ulokowania wspomnionych obligacij, otwarty był za granicą zapis na takowe po 61½ za sto, a po odjęciu tak zwanej *jouissame* po $60^{38}/_{100}\%$. Na mocy zapisu tego umieszczono 367,548 obligacij, a pozostałe 232,452 obligacje, na mocy tegoż kontraktu, lokują się za pomocą sprzedaży na koszt rządu, po cenie dochodzącej do $61^{6}/_{000}\%$.

Wydatki rządu na udzielone prywatnym towarzystwom kolei żelaznych poręczenia, stopniowo się zmniejszają, w stosunku do sumy poręczonego każdemu z tych towarzystw czystego dochodu. Tym sposobem, dla uzupełnienia poręczonego głównemu towarzystwu ruskich kolei żelaznych dochodu czystego (5,545,118 rs.), udzielono w 1867 r. pomimo różnicy kursu tylko 2,372,258 rs 15 kop., z których towarzystwo to zwróciło kasie 152,240 rs.; na rachunek poręczenia udzielonego towarzystwu ryżsko-dynaburgskiej kolei żelaznej 459,000 rs., udzielono za pierwszą połowę 1867 r. jako zaliczenie 225,000 rs. Tylko koleje wołżsko-dońska i dynaburgsko-witebska wymagały udzielenia całej sumy poręczonego im dochodu, pierwsza 288,000 rs., a druga – 132,167 funt. sterl. Przeciwnie, moskiewsko-riazańska kolej, której udzielone poręczenie wynosi 608,908 rs. 20 kop., i riazańsko-kozłowska kolej, która otrzymała poręczenie na 39,907 funt. ster. 10 szyl., czyli 550,860 prusk. tal. nie potrzebowały wcale w 1867 r. udzielenia sum na rachunek tego poręczenia. (*d. c. n.*)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Warszawa, dnia 11 (23) Marca.

Kalendarz.

We wtorek, 24 marca, — śśw. Marka i Tymoteusza męcz.—Słońce wsch. o godz. 5 min. 56; zach. o godz. 6 min. 18.

We środę, 25 marca, — **Zwiastowanie N. Marji Panny.**—Słońce wsch. o godz. 5 min. 54; zach. o godz. 6 min. 19.

Stan pogody.

Dziś z rana — 0°2, R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o godz. 4 po poł.
Barometr w milimetrach.	756.4	756.2
Termometr Reaum	+ 0°1	+ 9°1
Stan nieba.	pogodny	nap.pogodn.

Największe ciepło + 10°1, R. Największe zimno — 1°3 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 5 cali 2.

Widowiska.

WIELKI TEATR.—*Dziś*, w poniedziałek, opera w 4 aktach (akt 4-ty w dwóch odsłonach), **Il Trovatore (Trubadur)**, przez artystów włoskich, abonament zawieszony. Osoby: Hrabia di Luna—p. *Rota;* Leonora, dama dworu—pani *Zacchi-Giovannoni;* Asucena cyganka—panna *Caracciolo;* Manrico Trubadur —p. *Corsi;* Fernando przyjaciel hrabiego di Luna—p. *Bossi;* Inez powiernica Leonory — panna *Wikt. Rybicka;* Ruix poufały Trubadura—p. *Suszyński.*— (Zacznie się o godz. wpół do 8-ej). — *Jutro*, we wtorek, opera komiczna **Bursze (Flotte Burschen)**; balet fantastyczny **Robert i Bertrand** czyli **Dwaj złodzieje.** — *Wczoraj*, w niedzielę, dawano operę **Biała dama**, było osób 462.—*Onegdaj*, w sobotę, dawano operę **Don Giovanni (Don Zuan)** przez artystów włoskich, było osób 484.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, w poniedziałek, sielanka ze śpiewkami w 1-m akcie, **Zbudziło się w niej serce.**—Osoby: Wolfhard kapitan—p. *Grzywiński*; Jadwiga jego wnuczka—panna *Urbanowicz*; Urszula jego gospodyni—panna *Figarska;* Volker nadleśny — p. *Ostrowski*; Bogumił jego syn—p. *Tatarkiewicz*;— komedja w 1 akcie, **Doktór medycyny.**—Osoby: Chorążyna—pani *Borawska*; Karol jej syn—p. *Tatarkiewicz*; Marszałkowa jej siostra—pani *Mazurowska*; Marszałek powiatowy, mąż marszałkowej— p. *Żółkowski*; Podsędek stryj Karola — p. *Ostrowski*; Hipolit syn Marszałkowstwa—p. *Boczkowski*; Pułkownik sąsiad Chorążyny—p. *Grzywiński*; Anna jego córka—pani *Ostrowska*; Stefan lokaj Chorążyny—p. *Damse*;— krotochwila w 1-m akcie, **Siostra Kacperka.** — Osoby: Duval — p. *Sawicki;* Duchamel—p. *Boczkowski*; Kamilla jego córka — pani *Sawicka;* Kasperek służący Duvala— p. *Damse;* Karolina siostra Kasperka—pani *Borkowska.*—*Wczoraj*, w niedzielę, dawano obrazek **Przed sniadaniem;** komedje **Stara Panna, i Nic bez przyczyny**, było osób 417. — *Onegdaj*, w sobotę, dawano komedje **Stara Panna; On będzie moim;** monodram **Chcesz się żenić**, było osób 406.

W SALACH REDUTOWYCH.— *Wczoraj*, w niedzielę, na **Koncercie** pp. Rota, Corsi i Bossi, było osób 520.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Wczoraj* w niedzielę, na **Koncercie orkiestry warszawskiej**, pod dyrekcją pp. Lewandowskiego i Kuhne, było osób 1023.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 z rana do wieczora.—Cena wejścia kop. 15; w niedziele zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA OBRAZÓW i STAROŻYTNOSCI p. Sulatyckiego (na Podwalu w domu Dyzmańskich). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do 4 po południu. — Cena wejścia kop. 10.

W B. ALKAZARZE (przy ulicy Królewskiej w domu Grodzickiego). —*Dziś i codziennie*, przedstawienie trupy **spiewaków niemieckich**, pod dyrekcją p. Plambecka.—Początek o godzinie 7.

NA NALEWKACH, w nowo urządzonym i ogrzanym budynku. — *Codziennie*, od godziny 9-ej z rana do 8-ej wieczorem, — **WIELKA MENAZERJA P. Heidenreicha,** *z olbrzymiemi lwami i familją tygrysów*, — otwartą będzie *jeszcze tylko krótki czas* na Nalewkach. — Co środa i sobota dla studentów i wojskowych niższych stopni, ustanawia się połowa ceny na wszystkie miejsca.— Karmienie i tresowanie zwierząt o bywać się będzie codzień o godzinie 4-ej po południu i o godz. 7-ej wieczór. — Ceny miejsc: 1-e miejsce 30 kop., 5 dla szpitali; 2-e miejsce 20 kop., 3-cie miejsce 10 kop. Dzieci do lat 10, płacą na 1-sze i 2-gie miejsce połowę. — *Wczoraj*, było osób 373.—*Onegdaj*, było osób 105.

NA NALEWKACH.—*Codziennie*, dwa przedstawienia **Teatru mechanicznego** p. Tarwitha.—Początek 1-go o godzinie 5-ej; drugiego o godz. 7-ej.—*Wczoraj*, było osób 290.—*Onegdaj*, było osób 196.

NA PLACU NALEWEK. — *Codziennie* PANORAMA **Mikroskopów.**

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-lejtnant *Boggowut*, z Brześcia; rzeczywisty radca tajny *Hube* i radca tajny senator *Sołowiew*, z Petersburga; rzeczywisty radca stanu *Miaskowski*, z Wiednia; konjuszy dworu J. C. M. hrabia Zygmunt *Wielopolski*, z Niemiec,—wyjechali: jenerał-major orszaku J. C. baron *Frederiks*, do Petrokowa; jenerał-major *Anuczyn*, gubernator cywilny radomski, radca tajny *Bułyczew* i rzeczywisty radca stanu *Kryłow*, do Peterburga, jenerał-major *Feuchtner*, do Zamościa.

* Wczoraj i onegdaj przyjechało koleją żel. warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 963, wyjechało osób 851;— koleją żelazną petersb.-warsz. przyjechało osób 681, wyjechało osób 597;— koleją żel. warsz.-teresp przyjechało osób 233, wyjechało osób 218;— w ogóle przyechało osób 1587, w tej liczbie z zagranicy 76, wyechało osób 1522, w tej liczbie za granicę 69.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 10 (22) b. m., pod adresem, a mianowicie: z używanemi markami: Pietzką w Hohenlohehütte, Wolska w Łęczycy, Lipnerowa w Rawie, Borzykowski w Kłomnicach, Prybyłow w Moskwie, Zyberman w Tyszowie, Autejtner w Jastrząbku, Anfejger w miejscu, Dojszyn w Włocławsku, Miller w Biniewie, Sawitski w Prasnyszu, Kubiczek w Częstochowie, Plewkiewicz w Płocku, Cajtmajster w Lublinie, Danecki w Solcu, Kołasowski w Zamościu,—listów miejskich sztuk 7, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt, doręczone nie będą,— oraz 36 sztuk listów na koszt dla wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonemi markami znajdują się w kancelarji poczztamtu do odebrania.

* W dniach 9 i 10 (21 i 22) b. m. i r., chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 139, wyzdrowiało 126, umarło 23, pozostało 1971 (mężczyzn 941, kobiet 1030), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 205, kobiet 191.

* W dniu 10 (22) bież. mies. i roku, **urodziło się:** *chrześcjan*: płci męzkiej 29, płci żeńskiej 19; *starozakonnych*: płci męzkiej —, płci żeńskiej —, razem 48;— **zawarło śluby małżeńskie:** par: *chrześcjan*: 3, *starozakonnych*: —; —**zmarło:** *chrześcjan*: płci męzkiej 33, żeńskiej 28, *starozakonnych*: płci męzkiej —, płci żeńskiej —, razem 61.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia, 11 (23) Marca 1868r.

MONETY.		Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie					
Dukaty Holenderskie nowe ważne		—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie		—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal		—	—	—	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu)					
Obligi Skarbu za rs. 100		—	—	74	67
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100		—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę		—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę		—	—	—	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kupnem		—	—	—	—
„ „ „ bez kuponu		—	—	—	
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100		83	—	82	67
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)		72	33	72	
Listy likwidacyjne za rs. 100*)		61	.	60	50
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs		—	—	—	—
5 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100		—	—	—	—
6 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100			—		—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100		82	50	81	50
Metaliki Lutowe za rs. 100		100	26	100	—
„ Sierpniowe za rs. 100		100	33	100	17
Rosyjska pożycz. prem. z 1865 rs. 100		122	50	121	75
„ „ „ 1866 „ 100		119	25	118	75
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego drug żelaznych rs. 125		—	—	—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2000 za. rs. 100		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.- Wied. za sztukę		—	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. War. W. po frank 500 za szt.		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100		55	50	55	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100		—	—	—	—
Akcje Drgi Żel. Warsz.-Terespolskiej za rs. 100		81	10	80	50
Obligacie Kolei Żel-War, Terespol		84	50	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100		77	—	76	—
WEXLE.					
Berlin . . . 100 Tal.	2 m.	106	80	106	50
„ . . . „ „	k. t.	106	50	106	25
Wrocław . . . „	2 m.	—		—	
Gdańsk . . . „ „	2 m.	106	50	106	35
Hamburg . . . 300 B. Mk.	2 m.	—	—		—
Londyn . . . 1 Ft. St.	3 m.	7	32½		
Paryż . . . 300 Frank.	2 m.	87	60	87	30
Wiedeń . . . 150 Zł. W. A	2 m.	94	80	—	—
Petersburg . . . 100 Rsr.	1 m.	99	25	99	—
„ . . . „ „	k. t.	100	—	99	75
Moskwa . . . „ „	1 m.	.	—	—	—
„ . . . „ „	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych . . . rs. 1 k. $1^{1}/_{9}$
* „ „ od Listów Likwidacyinych rs. 1 k. $25^{5}/_{9}$

KURSA TELEGRAFICZNE

AJENTURY RUDOLFA OKRĘT

z Berlina, d. 9 (21) Marca 1868 roku.

Z WIEDNIA.	
Weksle na Londyn	115 40
„ Hamburg	85 30
„ Paryż	45 80
Pożyczka Narodowa	64 80
5% Metaliki	57
Akcje Banku Kredytowego	190 40
Z PARYŻA.	
Renta 3%	69 20
Renta Włoska	47 30
Akcje Kredytu Ruchomego	265
Z LONDYOU	
3% Papiery (Consols)	93⅛

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

UWIADOMIENIA.

N. D. 1291. *Komisja Rządowa Sprawiedliwości.*

Podaje do wiadomości stron interesowanych, iż nadesłane w drodze urzędowej akta zejścia:

1. Kurządkowskiego Seweryna, z miasta Warszawy pochodzić mającego, w wieku lat 58, dnia 29 Października 1865 r. w Paryżu zmarłego.

2. Zająckowskiej, z miasta Warszawy pochodzić mającej, w wieku lat 69, dnia 18 Maja 1866 r. w Paryżu zmarłej.

3. Trzcińskiego Leopolda, Inspektora drogi Żelaznej, z miasta Warszawy pochodzić mającego, w wieku lat 45, dnia 7 Listopada 1865 r. we Francji zmarłego.

4. Szachowicza Juljana, z miasta Warszawy pochodzić mającego, w wieku lat 23, dnia 10 Grudnia 1865 r. w Mexyku zmarłego.

5. Jordan Magdaleny, z miasta Warszawy pochodzić mającej, w wieku lat 58, dnia 18 Września 1865 roku we Francji zmarłej.

6. Brandhendler Izaaka, kupca, z miasta Warszawy pochodzić mającego, w wieku lat 35, dnia 28 Czerwca 1865 roku w Paryżu zmarłego.

7. Malinowskiego Ludwika, z miasta Warszawy pochodzić mającego, w wieku lat 65, dnia 24 Grudnia 1864 roku w Marsylji zmarłego.

8. Duibau Antoniego Aleksego, (dwóch imion) Jubilera, z miasta Warszawy pochodzić mającego, w wieku lat 48, dnia 8 Marca 1866 r. w Paryżu zmarłego.

9. Przyłuskiego Józefa, z miasta Warszawy pochodzić mającego, w wieku lat 62, dnia 3 Maja 1866 r. we Francji zmarłego.

10. Olaj Franciszka, z miasta Łodzi pochodzić mającego w wieku lat 50, d. 31 Maja 1866 r. w Paryżu nmarłego.

11. Różańskiego Jana, Negocjanta, z miasta Warszawy pochodzić mającego, w wieku lat 27, dnia 13 Września 1865 r. we Francji zmarłego.

12. Dombek Jana, z miasta Wsrszawy pochodzić mającego, w wieku lat 62, d. 25 Września 1865 r. w Paryżu zmarłego.

13. Czułowskiego Omer Feliksa, urzędnika kolei Żelaznej z miasta Warszawy pochodzić mającego, w wieku lat 64, dnia 9 Marca 1865 roku we Francji zmarłego, którego akt zejścia w dwóch egzemplarzach nadesłany został.

14. Zemli Adeli, żony Aleksego Bojssan, szwaczki z miasta Warszawy pochodzić mającej, w wieka lat 27, dnia 16 Kwietnia 1865 r. we Francji zmarłej.

15. Oftinowskiego Wawrzeńca, z miasta Warszawy pochodzić mającego, w wieku lat 90, dnia 27 Maja 1865 roku we Francji zmarłego.

16. Sadowskiego Feliksa, z miasta Warszawy pochodzić mającego, w wieku lat 64, dnia 17 Maja 1866 r. w Paryżu zmarłego.

17. Bigosińskiego Ignacogo, szewca z Kłobucka, powiatu Częstochowskiego, z jurisdykcji Trybunału Cywilnego Kaliskiego pochodzić mającego, w wieku lat 68, dnia 18 Maja 1864 r. w Paryżu zmarłego.

18. Łukasińskiego Feliksa, ze Studzianny powiatu Opoczyńskiego, pochodzić mającego, w wieku lat 63, dnia 13 Września 1865 roku w Paryżu zmarłego.

19. Jankowskiego Jana, z Wilkowa powiatu Stopnickiego pochodzić mającego, w wieku lat 24, dnia 26 Lutego 1866 roku we Francji zmarłego.

20. Jensz Leona, Mydlarza z miasta Lublina pochodzić mającego, w wieku lat 25, dnia 18 Czerwca 1866 r. we Francji zmarłego.

21. Winiaskiego Tomasza, z miasta Zamościa pochodzić mającego, dnia 12 Listopada 1865 r. w wojskowym szpitalu w Bon we Francji zmarłego.

22. Buszkowskiego Antoniego, z miasta Lublina pochodzić mającego, w wieku lat 21, d. 9 Września 1865 r. w Meksyku zmarłego.

23. Cerf Henryka, urzędnika z miasta Lublina pochodzić mającego, w wieku lat 57, dnia 11 Listopada 1865 roku we Francji zmarłego.

24. Marcelego Szreniawy Hrabiego na Wiśniczu i Jarosławiu, Księcia Lubomirskiego, rocem z Niewierkowa, powiatu Hrubieszowskiego pochodzić mającego, w wieku lat 55, dnia 18 Sierpnia 1865 roku we Francji zmarłego.

25. Szymaniuka Marcina, z Klimczyc powiatu Bialskiege pochodzić mającego, w wieku lat 20, dnia 7 Lipca 1865 r. we Francji zmarłego.

26. Karolec Leona, Księdza z miasta Siedlec pochodzić mającego, w wieku lat 37, dnia 27 Września 1865 r. w Paryżu zmarłego.

27. Smarzeńskiego Antoniego, Studenta, z miasta Łukowa pochodzić mającego, w wieku lat 22, we Francji zmarłego.

28. Ubysza Wincentego, z miasta Płocka pochodzić mającego, dnia 20 Stycznia 1865 r. w Paryżu zmarłego.

29. Slobzeńskiego Jana, z miasta Augustodniawa pochodzić mającego, w wieku lat 69, 16 Września 1865 r. w Paryżu zmarłego.

30. Dorme Sary, z miasta Suwałk pochodzić mającej, w wieku lat trzy i pół, w Paryżu dnia 8 Kwietnia 1865 r. zmarłej.

31. Arndta Marcelego, b. oficera b. wojsk Polskich, w wieku lat 52, dnia 31 Sierpnia 1864 r. we Francji zmarłego.

32. Zmudzkiego Antoniego, w wieku lat 66, dnia 16 Marca 1865 r. w Algierze zmarłego.

33. Zinko Stefana, wyrobnika w wieku lat 64, dnia 21 Kwietnia 1865 roku we Francji zmarłego.

34. Zacharczuka Andrzeja, w wieku lat 80, dnia 10 Listopada 1865 roku w Paryżu zmarłego.

35. Bronette Franciszka, w wieku lat 71, dnia 2 Stycznia 1866 r. we Francji zmarłego.

36. Charzewskiego Piotra Pawła, (dwoch imion) lekarza, w wieku lat 62, d. 19 Listopada 1865 r. we Francji zmarłego.

37. Conio Kazimierza, w wieku lat 56, dnia 25 Sierpnia 1865 r. we Francji zmarłego.

38. Robocińskiego Stanisława, w wieku la 50, dnia 18 Marca 1865 roku w Paryżu zmarłego.

39. Muneskiego, (którego imię nie jest wymienione) Profesora, w wieku lat 50, dnia 1 Października 1865 r. w Paryżu zmarłego.

40. Nestorowicza Michała, w wieku lat 60, dnia 20 Lipca 1865 roku we Francji zmarłego.

41. Wróblewskiego Ignacego, w wieku lat 55, dnia 22 Listopada 1865 r. w Bordeaux zmarłego.

42. Plichty Saturnina Andrzeja, (dwóch imion) w wieku lat 70, dnia 4 Czerwca 1866 r. we Francji zmarłego.

43. Zajączkowskiego Juljana, Naczelnika Zakładu dróg i mostów, (niewiadomo w którym roku życia) dnia 19 Marca 1866 roku w Oran zmarłego, przy dołączeniu zarazem i spisu pozostałości po nim.

44. Jawoysza Konstantego, w wieku lat 62, dnia 7 Stycznia 1865 roku we Francji zmarlemu.

45. Czernichowskiego Leona, w wieku lat 58, dnia 11 Lutego 1866 r. w Paryżu zmarłego.

46. Biatkowskiego Antoniego, w wieku lat 54, dnia 16 Marca 1866 roku we Francji zmarłego.

47. Aleksander Piotra, w wieku lat 79, dnia 21 Października 1865 roku we Francji zmarłego.

48. Raczyńskiego Stanisława, kapitalisty, w wieku lat 26, dnia 22 Kwietnia 1865 r. w Nicei zmarłego.

49. Kobylańskiego Franciszka, handlującego, w wieku lat 58, dnia 20 Września 1865 r. w Paryżu zmarłego.

50. Jaroszewicza Jana, w wieku lat 63, d. 20 Lipca 1865 r. w Paryżu zmarłego.

51. Grużewskiego Juljusza, zegarmistrza, w wieku lat 55, d. 3 Listopada 1865 r. w Paryżu zmarłego.

52. Duchowskiego Daniela, w wieku lat 53, dnia 10 Października 1865 roku w Mexyku zmarłego.

53. Witoskiej Katarzyny, wdowy po Jemskinskim, w wieku lat 87, dnia 27 Lutego 1866 r. w Paryżu zmarłej.

54. Klucznika Stefana, w wieku lat 65, dnia 16 Lutego 1866 r. we Francji zmarłego.

55. Niewiadomskiego Józefa, w wieku lat 71, dnia 25 Stycznia 1866 roku we Francji zmarłego.

56. Schultza Adama, w wieku lat 27, d. 28 Stycznia 1866 r. w Paryżu zmarłego.

57. Wolskiego Jana, w wieku lat 59, d. 11 Stycznia 1866 roku we Francji zmarłego; — przesłane zostały pierwszych 16 Prokuratorowi Królewskiemu, przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, 17-sty w Kaliszu, 18-sty w Radomiu, 19-ty w Kielcach, 20, 21, 22, 23 i 24 w Lublinie 25, 26 i 27 w Siedlcu, 28 w Płocku, 29 i 30 w Suwałkach, a wszystkie pozostało od 31 do 57 włącznie, Archiwum Głównemu Królestwa, do zachowania dla użytku stron interesowanych.

Warszawa d. 17 (29) Lutego 1868 r.

Członek Komisji.

Rzeczywisty Radca Stanu, K. Łaski.

Naczelnik Wydziału, Puchalski.

N. D. 1635. *Сувалкское Губернское Правленie.*

На основанiи 1-й ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызываетъ самовольно отлучившагося за границу, жителя гмины Вейсѣе, Сейнскаго уѣзда, конскрипта еврея Хаима-Зелика Абрамовича Едвабинскаго, чтобы онъ въ теченiи шести недѣль со дня припечатанiя настоящаго вызова, возвратился въ Царство Польское и явился къ ближайшему Полицейскому Начальству; въ противномъ же случаѣ, будетъ съ нимъ поступлено согласно 340 и 341 статьямъ Уложенiя о наказанiяхъ Уголовныхъ и Исправительныхъ.

Г. Сувалки, Марта 2 (14) дня 1868 г.

Совѣтникъ, Янишевскiй.

N. D. 1655. *Wielkie Towarzystwo Dróg Żelaznych Rosyjskich.*

Rada Zarządzająca wzywa Akcjonarjuszów na zgromadzenie ogólne nadzwyczajne, odbyć się mające dnia 20 Kwietnia r. b. w godzinach popołudniowych.

Od zgromadzenia tego, Rada będzie miała honor żądać, iżby ją upoważniło do wystąpienia do Rządu z prośbą o odstąpienie Wielkiemu Towarzystwu drogi żelaznej Mikołajewskiej (z St. Petersburga do Moskwy).

Według ustawy Towarzystwa z dnia 3 Listopada 1861 r. ogólne zgromadzenie składa się z Akcjonarjuszów posiadających najmniej po 40 akcyj.

Każdy Akcjonarjusz, posiadacz liczby akcji upoważniającej go do znajdowania się na ogólnem zgromadzeniu, może stosownie do artykułu 39 ustawy, prawa swoje przez pełnomocnictwo przenieść na innego akcjonarjusza, byleby ten już sam z siebie był członkiem ogólnego zgromadzenia.

Według artykułu 48 ustawy, każde 40 akcji dają prawo do jednego głosu. Żaden Akcjonarjusz, czy to w imieniu własnem czy z pełnomocnictwa, więcej nad 10 głosów na ogólnem zgromadzeniu w sobie połączyć nie może.

Dla otrzymania prawa do zasiadania na ogólnem zgromadzeniu, Akcjonarjusze najpóźniej do dnia 10 Kwietnia, zechcą bądź akcje swoje, bądź dowody skład ich poświadczające, przez Bank Państwa lub inne władze Rządowe udzielone, złożyć:

w St. Petersburgu w kasie Centralnej Wielkiego Towarzystwa,

albo też stosownie do uchwały Rady zapadłej na mocy § 45 ustawy:

W Moskwie w Dyrekcji drogi żelaznej z Moskwy do Niżnego Nowgorodu (obok klasztoru Androniewskiego, dom Panowa);

w Rydze w Dyrekcji drogi żelaznej z Rygi do Dynaburga;

w Warszawie w domu S. A. Fraenkel;

w Paryżu w kasie Towarzystwa Kredytu Ruchomego;

w Londynie u Braci Baring i Spółka;

w Amsterdamie w domu Hope i Spółka;

w Berlinie w domu Mendelsohn i Spółka.

Akcjonarjusz, po złożeniu swoich akcii, albo też dowodu depozytowego na akcje, otrzyma kartę wnijścia na ogólne zgromadzenie, na której oznaczone będzie miejsce zebrania. Karta będzie imienna, służy tylko osobie w niej wymienionej i winna wyszczególniać liczbę zdeponowanych akcji.

Karta wnijścia odstąpioną być może za pośrednictwem zamieszczonego na jej obrocie przekazu innemu akcjonarjuszowi, należącemu do ogólnego zgromadzenia; wszakże stosownie do § 48 Ustawy, żaden Akcjonarjusz więcej nad 10 głosów, czy to w imieniu własnem, czy jako pełnomocnik, łączyć w sobie nie może.

Według § 40 Ustawy, ogólne zgromadzenie, na mocy obecnego obwieszczenia zwołane, reprezentować winno najmniej jednę dziesiątą akcji wypuszczonych, to jest sześćdziesiąt tysięcy akcji i składać się najmniej z czterdziestu członków obecnych.

Poczynając od dnia 12 Kwietnia, Akcjonarjusze mający prawo należenia do ogólnego zgromadzenia, mogą w biurze Centralnem Administracji Wielkiego Towarzystwa (przy ulicy Wielka-Italjańskaja, dom Towarzystwa Nr. 7), powziąść wiadomość o warunkach ogólnych, które będą przedstawione ogólnemu zgromadzeniu Akcjonarjuszów nadzwyczajnemu, jako zasady do propozycji, mającej być podaną Rządowi co do zawarcia układu względem odstąpienia drogi żelaznej Mikołajewskiej Wielkiemu Towarzystwu.

Życzący znajdować się na Ogólnem Zgromadzeniu Akcjonarjuszów, przedstawi bądź sam, bądź przez umocowanego, deklarację wykazującą ilość złożonych przezeń w tym celu akcji, lub wymieniającą dowody. Deklarację tę podpisuje osoba składająca akcje lub dowody depozytowe. Deklaracja sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden opatrzony nadpisem „Duplikat" winien być przesłany Radzie.

Akcjonarjusz składający akcje lub dowody dla znajdowania się na ogólnem zgromadzeniu otrzyma pokwitowanie opatrzone dwoma podpisami i pieczęcią.

Aby mieć prawo znajdowania się na ogólnem zgromadzeniu, potrzeba złożyć:

albo: 1. same akcje;

albo: 2. dowody depozytalne lub kaucyjne ustanowień kredytowych Państwa, oznaczające liczbę akcji, jakie u nich zostały złożone. Dowody, których termin upłynął, nie zostaną przyjęte;

albo: 3. świadectwa władz o znajdowaniu się u nich akcji Towarzystwa tytułem kaucji na dostawy.

Akcje albo dowody pozostaną w kasach, gdzie były przedstawione, aż po odbyciu ogólnego zgromadzenia, poczem zostaną wydane osobie, ktora je przedstawiła; nikt inny nie może ich odebrać, chyba za pełnomocnictwem.

Akcjonarjusz, któryby nie życzył znajdować się osobiście na ogólnem zgromadzeniu, może prawo to odstąpić innemu akcjonarjuszowi, który już zdeponował akcje w tym celu. W takim przypadku, wystawi pełnomocnictwo, które razem z duplikatem deklaracji pozostanie w Radzie. Pełnomocnictwa podpisane nie w tem miejscu (kasie), gdzie akcje zostały przyjęte, winny być legalizowane przez notarjusza albo przez policją.

Karty wejścia na ogólne zgromadzenie będą wydawane w kasie Centralnej Wielkiego Towarzystwa na dwa dni przed zgromadzeniem, zaś w sam dzień zgromadzenia wydawane będą u wejścia.

Karty wejścia nie będą wydawane jak tylko za okazaniem pokwitowania, poświadczającego skład akcji uskuteczniony w celu należenia do ogólnego zebrania.

Warszawa d. 20 Marca 1868 r.

N D. 1627. *Главное Общество Россiйскихъ Желѣзныхъ Дорогъ.*

Совѣть Управленiя Главнаго Общества Россiйскихъ желѣзныхъ дорогь имѣетъ честь просить Гг. Акцiонеровъ Главнаго Общества въ общее собранiе чрезвычайное, имѣющее быть 20 Апрѣля (2 Мая) сего года въ часъ по полудни въ С.-Петербургѣ.

Собранiю этому будетъ представлено на обсужденiе предположенiе Совѣта ходатайствовать предъ Правительствомъ объ уступкѣ Главному Обществу Николаевской дороги.

По Уставу 3 Ноября 1861 года Общее Собранiе составляется изъ Аукцiонеровъ имѣющихъ не менѣе 40 акцiй.

Акцiонеры владѣющiе достаточнымъ для присутствованiя въ Собранiи числомъ акцiй, могутъ согласно § 39 Устава, передать свое право на участiе въ Собранiи, другимъ Акцiонерамъ, состоящимъ Членами Общаго Собранiя.

По § 48 Устава, каждыя 40 акцiй даютъ право на одинъ голосъ. Никто изъ Акцiонеровъ не можетъ, какъ по собственнымъ акцiямъ, такъ и по акцiямъ довѣреннымъ ему отъ другихъ акцiонеровъ, соединять въ своемъ лицѣ болѣе 10 голосовъ на Общемъ Собранiи.

Акцiонеры, для полученiя права присутствовать въ Общемъ Собранiи, обязаны представить акцiи свои или же свидѣтельства о депозитѣ принадлежащихъ имъ акцiй, въ Государственномъ Банкѣ, или въ другихъ Государственныхъ учрежденяхъ, или присутственныхъ мѣстахъ, до 10 (22) Апрѣля:

Въ Ст.-Петербургѣ, въ главную касу Общества и согласно рѣшенiю Совѣта на основанiи § 45 Устава.

Въ Москвѣ, въ Управленiи Московско-Нижегородской дороги (у Андрiоновскаго Монастыря, въ домѣ Панова).

Въ Ригѣ, въ Управленiи Рыжско-Динабургской дороги.

Въ Варшавѣ, въ Контору Гг. Френкель и К°.

Въ Парижѣ, въ касу Общества Движимаго Кредита.

Въ Лондонѣ, въ контору Гг. Братьевъ Берингъ и К°.

Въ Амстердамѣ, въ контору Гг. Гопе и К°.

Въ Берлинѣ, въ контору Гг. Мендельсонъ и К°.

Всякому Акцiонеру представившему на этотъ предметъ свои акцiи или залоговыя и учетныя свидѣтельства о депозитѣ акцiй, выдается билетъ для входа въ Общее Собранiе, съ обозначенiемъ количества представленныхъ акцiй.

Билетъ для входа въ Общее Собранiе можетъ быть переданъ, по надписи на немъ, и другому Акцiонеру, участвующему въ Собранiи, но, согласно § 48 Устава, никто изъ Акцiонеровъ не можетъ соединять въ своемъ лицѣ болѣе 10 голосовъ.

По § 40 Устава, въ созываемомъ симъ объявленiемъ Общемъ Собранiи Акцiонеровъ, должны быть представители по крайней мѣрѣ $^1/_{10}$ части выпущенныхъ акцiй, то есть не менѣе 60 т. акцiй и членовъ должно быть не менѣе 40.

Получившемъ право присутствовать въ Общемъ Собранiи, будутъ предъявлены, въ Центральномъ Управленiи Главнаго Общества, помѣщающемся въ Большой Итальянской улицѣ, подлѣ Пассажа, въ собственномъ домѣ N. 7 и въ поименованныхъ выше Касахъ и Управленiяхъ, начиная съ 12 (24) Апрѣля, тѣ общiя условiя, которыя предположено предложить Общему Собранiю Акцiонеровъ какъ основанiя къ ходатайству передъ Правительствомъ о заключенiи договора на передачу Николаевской дороги Главному Обществу.

(N. D. 1412). *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. т. XI) объявляетъ, что 3 сего Февраля с. г. поступило въ оный прошеніе Гражданскаго Инженера Рейса о выдачѣ Гг. Вальтеръ и Моеллеръ 10-лѣтней привилегіи на аппаратъ для нагрѣванія воды, масла и другихъ веществъ, называемый „термотрансмитторъ."

Г. Варшава, 23 Февраля 1868 года.

N. D. 1417. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 Ст. Уст. Пром. (Св. Зак. т. XI) объявляетъ, что 24 Января с. г. поступило въ оный прошеніе прусскаго подданнаго Августа Рейса о выдачѣ на имя его и Г. Эльберта 10-лѣтней привилегіи на приборъ для таянія снѣга, названный снѣготеемъ."

Г. Варшава, 23 Февраля 1868 года.

N. D. *1667. Sędzia Komisarz Massy Upadłości Szmula Janas.*

Wzywa wszelkich wierzycieli tej masy, aby się w dniu 15 (27) Marca r. b. o godzinie 5 z południa, stawili w Trybunale Handlowym w Warszawie pod Nr. 549, a to celem podania potrójnej listy kandydatów na temczasowych Syndyków tej masy. Nadmieniam przytem, że niestawający poczytani zostaną, za podzielających zdanie stawających.

Warszawa d. 6 (18) Marca 1868 r.
Mrozowski.

N. D. *1674. Syndyk Tymczasowy Masy Upadłości Mozesa Mühlrada.*

Na zasadzie decyzji W. Sędziego Komisarza masy, wzywają wszystkich wierzycieli masy Mozesa Mühlrada, ażeby się w dniu 18 (30) Marca 1868 r. o godzinie 5 z południa stawili w miejscu posiedzeń Trybunału Handlowego w Warszawie pod Nr. 549; celem wysłuchania sprawozdań syndyków z dotychczasowych działań.

Teodor Łącki,
Obrońca przy Senacie.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

N. D. 78. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu.*

Po śmierci

1. Edwarda Lemańskiego, co do współwłasności sumy rsr. 1,155, w Dziale IV pod Nr. 10, 11 i 12 *D*, wykazu dóbr Biała część II, z Okręgu Częstochowskiego zapisanej, oraz co do współwłasności sumy rsr. 4,875, w tymże Dziale pod Nr. 7 wykazu dóbr Nieznanice z Okręgu Wieluńskiego, na takimże kapitale subintabulowanej.
2. Juljanny Kobyłka, co do współwłasności nieruchomości we wsi Dóbrcu Wielkim Okręgu Kaliskim, pod Nr. 120 położonej.
3. Apolonji Bogdańskiej i Emilji Chrzanowskiej, co do współwłasności dóbr Nowawieś część II, z Okręgu Pyzdrskiego.
4. Jana Nepomucena Bolesławskiego, co do sum hipotekowanych z procentem, w Dziale IV wykazów: a. rs. 750 pod N. 9, na dobrach Czartowo; b. rsr. 750; c. rsr. 750 pod Nr. 7; d. rsr. 1.500 pod Nr. 12, na dobrach Wola Łaszczowa; e. rsr. 1,500 pod Nr. 17, na dobrach Smaszew, wszystkich z Okręgu Konińskiego; i f. rsr. 1,500 pod Nr. 16, na dobrach Cienin Zaborny część I, z Okręgu Pyzdrskiego zabezpieczonych, także na dobrach Cienin Zaborny część II, z tegoż Okręgu.
5. Stanisława Zakrzewskiego, współwłaściciela rsr. 3,000 pod Nr. 28 Działu IV, dóbr Ner z Okręgu Wartskiego.

Otworzyły się spadki, do uregulowania których, termin na dzień 10 (22) Czerwca 1868 r. przed sobą w Kaliszu wyznaczam.

Kalisz d. 27 Listop. (9 Grud.) 1867 roku.
Zenon Łopuskim.

N. D. 73. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu.*

Po śmierci:

1. Dreizli Russ, właścicielki nieruchomości w Kaliszu pod Nr. 2?9 lit. *C* sytuowanej.
2. Antoniego Olszowskiego, co do własności dóbr Krzepczów z Powiatu Petrokowskiego.
3. Antoniny z Wołłowiczów Sędzimir, właścicielki $\frac{1}{2}$ części dóbr Brodnia z Okręgu Szadkowskiego, i właścicielki sumy rsr. 4,500 w listach likwidacyjnych, z 14 kuponami i w gotowiźnie i ubiegłych kuponach rsr. 421 kop. 15, w Banku Polskim będącej.
4. Eleonory z Markowskich Dzięgielewskiej, wierzycielki sumy rsr 285, pod Nr. 3 w Dziale IV, na nieruchomości w Kaliszu pod Nr. 165 sytuowanej, zabezpieczonej.
5. Franciszka Zieleniewskiego, właściciela 7 $\frac{1}{2}$ mórg gruntu, w dobrach Osmolin Okręgu Szadkowskim.
6. Filipa Gzylewskiego, wierzyciela sumy rsr. 442 kop. 50, na dobrach Juników z Okręgu Kaliskiego, w Dziale III ad 7 lokowanej.
7. Lewi Fausta, co do wierzytelności rsr. 450 pod Nr. 2; rsr. 44 kop. 3 $\frac{1}{2}$ pod Nr. 4*a*; i rsr. 341 kop. 73 $\frac{3}{4}$ pod Nr 4*b*, na nieruchomości w Kaliszu pod Nr. 337 położonej, w Dziale IV zapisanych.
8. Konstancji z Szymanowskich Wojterskiej, wierzycielki rsr. 450, na dobrach Czatki małe lit *A* pod Nr. 15, a na dobrach Czatki małe lit. *B* pod Nr. 21, obojgu z Okręgu Wartskiego, w Dziale IV zamieszczonych.
9. Józefa Jungowskiego, wierzyciela sumy rsr. 702 pod Nr. 39, i
10. Marjanny Wierzbickiej, wierzycielki sumy rsr. 1,650 z procentem, pod Nr. 20*b*, w Dziale IV na dobrach Bieniądzice Staw i Gromadzice, z Okręgu Wieluńskiego hypotekowanych.

Otworzyły się spadki, do uregulowania których, oznacza się termin przed podpisanym Rejentem i w jego Kancelarji na dzień 18 (30) Czerwca 1868 r.

Kalisz d. 29 Listop. (11 Grud.) 1867 r.
Wilhelm Grabowski.

N. D. 77. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Radomiu.

Po zaszłej w dniu 10 Grudnia roku bieżącego śmierci Józefa Kurkowskiego, wierzyciela sumy rs. 3,235 z procentem w dziale IV pod Nr. 6 wykazu hypotecznego dóbr Trzebiatowa z Okręgu Opoczyńskiego zabezpieczonej, oraz właściciela placu w Radomiu przy ulicy Górki Lubelskie sytuowanego, dotychczas nieuregulowanego od Pożyczki nabytego i innych praw rzeczowych, otworzył się spadek, do przepisania którego, na rzecz Sukcesorów, termin prekluzyjny na dzień 18 30 Czerwca roku przyszłego 1868 r. w kancelarji hypotecznej Gubernji Radomskiej przed podpisanym Rejentem jest oznaczony.

Radom d. 7 (19) Grudnia 1867 r.
Michał Nalepiński

N. D. 74 *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach.*

Zawiadamia, iż z nastąpioną śmiercią:

1. Marjanny Ziemnickiej, wierzycielki sum: rs. 660 na dobrach Więcławice z Okręgu Proszowskiego, do Nr. 1 lit. *b.* i do Nr. 3; rs. 825 na dobrach Olszówka z Okręgu Andrejewskiego pod Nr. 61, i rsr. 300 na dobrach Skorzów z Okręgu Szydłowskiego pod Nr. 24 działu IV wykazu hypotecznego zabezpieczonych.
2. Teodory Teofili albo Bogumiły ze Stojowskich Jabłonowskiej, Eleonory Konstancji ze Stojowskich Chodorowiczowej i Karoliny z Bontanich Stojowskiej, pierwszych dwóch jako współwłaścicielek dóbr Wilków z Okręgu Pilickiego, oraz współwierzycielek sumy rsr. 1,400 w dziale IV wykazu hypotecznego tychże dóbr do Nr. 18 ostrzeżonej; zaś Karoliny Stojowskiej, jako współwierzycielki tejże sumy rs. 1,400, oraz wierzycielki sum: złp. 246,905 gr. 10 czyli rs. 37,035 kop. 80 pod Nr. 8; złp. 179,500 czyli rs. 26,925 pod Nr. 10 i złp. 25,500 czyli rs. 3,825 pod Nr. 17 działu IV wykazu hipotecznego tychże dóbr Wilków zabezpieczonych.
3. Leonidy albo Ludmiły z ?ikoszewskich Padechowiczowej, wierzycielki sumy rs. 914 kop. 66 $\frac{2}{3}$ w dziale IV pod Nr. 24 wykazu hipotecznego dóbr Chwałowice z Okręgu Szydłowskiego zabezpieczonej.
4. Florjana i Teresy z Sobierajskich małżonków Bednarskich, współwłaścicieli domu pod Nr. hipotecznym 15, oraz części gruntu z Łanu w Wielkiem polu wedle gruntu Wincentego Lexińskiego pod Nr. hyp. 173, w mieście Gubernjalnem Kielcach położonych.

Otworzyły się spadki, do uregulowania których, termin prekluzyjny na dzień 2 (14) Lipca 1868 r. w kancelarji swojej wyznacza.

Kielce d. 4 (16) Grudnia 1867 r.
Stanisław Makowski.

N. D. 75. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Lublinie.*

Po śmierci Michała Teleżyńskiego, właściciela połowy dóbr Neledew, oraz wierzyciela sum rs. 7,950 i rs. 1,095, na tychże dobrach hipotecznie ubezpieczonych, tudzież po zmarłym Wincentym Korzeniowskim, wierzycielu sum rs. 2,205 i rs. 4,702 kop. 42 na dobrach Ratoszyn zahipotekowanych, otworzyły się spadki, do regulacji których, termin prekluzyjny na dzień 3 (15) Czerwca 1868 r. w kancelarji mej wyznaczam.

Lublin d. 28 Listp (10 Grud.) 1867 r.
Walery Głowacki.

N. D. *1692. Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej w Suwałkach.*

Zawiadamia interesowanych, że do uregulowania przed nim spadku sumy rsr. 500, na dobrach Winksznupie i Prydołkaj w Powiecie Kalwaryjskim hypotekowanej po śmierci Ludwika Frejnisa otwartego, dzień 4 (16) Września 1868 r. jest wyznaczony.

Suwałki d. 20 Lutego (3 Marca) 1868 r.
J. Kowalski.

N. D. 1689. Pisarz Sądu Pokoju w Lipnie.

Z powodu śmierci Henryka Grendyszyńskiego współwłaściciela nieruchomości w mieście Lipnie Nr. 56, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego wyznaczam termin na dzień 2 (14) Września 1868 r., w miejscu zwykłych posiedzeń tutejszego Sądu, gdzie interesenci z prawami swemi zglosić się winni pod prekluzją.

Lipno d. 20 Lutego (3 Marca) 1868 r.
Siniarski.

N. D. *1693. Pisarz Sądu Pokoju w Koninie.*

Po śmierci Hersza i Szajche małżonków Dawidowicz współwłaścicieli nieruchomości w mieście Kole przy Rynku pod Nr. 27 i przy ulicy Toruńskiej pod Nr. 163 położonych otworzył się spadek, do uregulowania którego wyznacza się termin w Kancelarji Sądu Pokoju w Koninie na dzień 1 (13) Października roku bieżęcego.

Konin d. 28 Lutego (11 Marca) 1868 r.
K. Miszurkiewicz.

N. D. *1691. Pisarz Sądu Pokoju w Lublinie.*

Po Karolu Romanowskim wierzycielu sumy rsr. 450 pod Nr. 2, rsr. 300 pod Nr 3 i rsr. 150 pod Nr. 4 w dziale IV, nieruchomości miejskiej w mieście Piaskach, pod Nr. pol. 112 położonej, zapisanych otworzył się spadek, do uregulowania którego termin na dzień 17 (29) Sierpnia r. b. wyznaczam.

Lublin d. 10 (22) Lutego 1868 r.
Swierczyński.

N. D. *76. Pisarz Sądu Pokoju w Chołmie.*

Po śmierci Moszka Abla Wajsman, właściciela nieruchomości w rynku pod Numerem policyjnym 20 i współwłaściciela w $\frac{16}{24}$ częściach nieruchomości przy ulicy Lubelskiej pod Numerem policyjnym 86 w mieście Chełmie Gubernji Lubelskiej położonych, otworzył się spadek, do uregulowania którego, termin na dzień 18 (30) Czerwca 1868 r. wyznaczam pod prekluzją.

Chełm d. 1 (13) Grudnia 1867 r.
Stanisław Dobkiewicz.

N. D. *1669. Pisarz Sądu Pokoju w Minsku.*

Z powodu nastąpionej śmierci Ruchli z Pszennych Klepfisz wierzycielki sumy rsr. 600, na nieruchomości w mieście Kałuszynie do SS-rów po Abramie Pszennym należącej w Dziale IV. pod Nr. 2 ubezpieczonej, otworzył się spadek do regulacji którego termin na dzień 2 (14) Października 1868 r. wyznacza i wzywa interesantów aby się w powyższym terminie w kancelarji podpisanego pod prekluzją stawili.

Mińsk d. 7 (19) Marca 1868 r.
Jan Kozłowski.

N. D. 1694. *Писарь Шадковскаго Мироваго Суда.*

Со смертію: 1. Едуарда Кунтце владѣтеля недвижимости въ г. Здунской воли 234*a*; 2. Богумила Круше, владѣтеля недвижимости въ г. Пабіяницахъ N. 204, 205 и 206; 3. Карла Кранасъ владѣтеля недвижимости въ г. Ласкѣ, осталось наслѣдство, заведеніе порядка въ которыхъ Октября 1 (13) дня 1868 г. подъ опасеніемъ пресрочку въ присутствіи моемъ назначается.

* * *

Po śmierci: 1. Edwarda Kuntze właściciela nieruchomości w m. Zduńskiej Woli Nro 234*a*; 2. Bogumiła Krusche właściciela nieruchomości w m. Pabianicach Nr. 204, 205 i 206; 3. Karola Kranas właściciela nieruchomości w m. Łasku Nr. 71, otworzyły się spadki do regulacji których, termin na d. 1 (13) Października 1868 przedemną pod prekluzją wyznaczam.

Szadek, dnia 2 (14) Marca 1868 roku.
Julian Otocki.

LICYTACJE I SPRZEDAZE PUBLICZNE.

N. D. 1658. Komisarz Administracyjny Cyrkułów 7 i 8 Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: meble jesionowe, sosnowe, beczki, antałki, sztachetki, pułki, ligary, ławki, kinkiety, i t. p. w dniu 9 (21) Kwietnia 1868 r. o godzinie 11 przed południem pod Nr 1147*D.* na targu publicznym Witkowskiego przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 25 Lutego (8 Marca) 1868 r.
A. Gagatnicki.

N. D. 1676. Patron Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

Wiadomo czyni, że nieruchomości w mieście Wieluniu pod Nr. 135 przy ulicy Warszawskie przedmieście położone, składające się z domu murowanego o parterze, ogrodu owocowego, stodoły, chlewików i obory na popieranie Mikołaja Rawin, dymisjonowanego Wachmistrza żandarmów przeciwko Karolowi Kaweckiemu, głównemu opiekunowi nieletnich, Matyldy, Emilji, Ludwika i Pauliny po Janie i Wilhelminie małżonkach Kurowskich pozostałych dzieci i Antoniemu Parnowskiemu tychże nieletnich przydanemu opiekunowi, wszystkim w Wieluniu zamieszkałym, oraz innym pełnoletnim sukcesorom sprzedane będą przygotowawczo w dniu 11 (23) Kwietnia r. b. o godzinie 3 z południa w Trybunale Cywilnym w Kaliszu przed W. Rojek Asesorem delegowanym. Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 1,912 kop. 77. Vadium złożone być ma rsr. 600, gotowizną. Warunki licytacyjne przejrzane być mogą w biórze Pisarza Trybunału wydziału II. i u podpisanego Patrona sprzedaż popierającego.

Kalisz d. 4 (16) Marca 1868 r.
Franciszek Modrzejewski.

N. D. 1668. Объявляю, что законно занятые движимости съ краснаго дерева, а именно: канапе, стулья, кресла, столы, зеркала, даже крестенція и имущество живое и мертвое, по причинѣ рѣшенія Цивильнаго Трибунала въ Варшавѣ, Іюля 9 (21) дня 1866 года N. 6677 объявленнаго, въ Фольваркѣ Повсинѣ Варшавскомъ Уѣздѣ, Марта 12 (24) дня т. г. въ 11 часовъ утра черезъ общій аукціонъ будутъ проданы.

И. *Курманъ*, Судебный Приставъ.

* * *

Wiadomo czyni: że prawnie zajęte ruchomości machoniowe jako to: kanapa, fotele, krzesła, stoły, lustra, tudzież krestencja, i inwentarz żywy i martwy, z mocy decyzji Trybunału Cywilnego w Warszawie dnia 9 (21) Lipca 1866 r. Nr. 6677 wydanej, w folwarku Powsinie Powiecie Warszawskim, w dniu 12 (24) Marca r. b. o godzinie 11 z rana, przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

J. Kurman Komornik.

N. D. 1708. W dniach 12 (24) Marca o godzinie 9 z rana na Grzybowie, 14 (26) Marca o godzinie 10 z rana również na Grzybowie, 16 (28) Marca r. b. o godzinie 9 z rana w rynku Starego Miasta, prawnie zajęte ruchomości jako to: meble jesionowe, machoniowe, lustro, garderoba męzka, i t. p. przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

Pawłowski Komornik.

N. D. 1623. Warszawski Żandarmski Dywizjon, donosi do publiczności, że 13 (25) Marca o godzinie 12 z rana, będzie się odbywała **Licytacja czternastu koni** frontowych, wyranżyrowanych, wierzchowych, w rajszuli na Królewskiej ulicy.

(3756)

DONIESIENIA PRYWATNE.

W Drukarnji Rządowej, Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Za pozwoleniem Cenzury.

(Dalszy ciąg Obwieszczeń w Dodatku.)

OBWIESZCZENIA SĄDOWE i ADMINISTRACYJNE.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

№ D. 1663 *Люблинское Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что въ присутсвіи онаго 14 (26) Марта 1868 г. въ 12 часовъ утра будутъ производиться торги (in minus) чрезъ опечатанныя объявленія на постройку драповыхъ плащей изъ тѣмно-сѣраво драпа для 300 человѣковъ нижнимъ чиновъ земской стражи, состоящихъ въ Люблинской Губерніи по сроку 1868 г.

На поставку означенныхъ выше вещей аукціонъ начнется кенѣ отъ назначенныхъ на постройку однаго плаща четырнадцати рублей (14 р.)

Желающіе затѣмъ участвовать въ торгахъ, обязаны внести въ Губернское Правленіе на руки Секретаря присутствія или прислать по почтѣ въ 12 часовъ утра 14 (26) Марта мѣсяца, запечатанное объявленіе съ представленіемъ къ оному квитанціи Люблинскаго Губернскаго казначейства или Польскаго Банка въ пріемѣ залога къ этимъ торгамъ въ размѣрѣ $^1/_{10}$ части общей торговой суммы т. е. четыреста двадцать рублей (420 р.)

Подробныя условія настоящаго подряда, образцы и описаніе формы, желающими могутъ быть разсмативаемы ежедневно въ служебное время до 14 (26) Марта въ Военное-Полицейскомъ Отдѣленіи Люблинскаго Губернскаго Правленія.

Объявленія должны тыть составлены по ниже указанной формѣ на гербовой бумагѣ 3-ти коп. достоинства, безъ всякихъ подчистокъ и поправокъ, надлѣжаще запечатанные сургучемъ, адресуя въ Люблинское Губернское правленіе, при чемъ сдѣлать надпись но конвертѣ: „объявленіе на постройку драповыхъ плащей для земской стражи въ Люблинской Губерніи.

Написанныя объявленія не по указанной формѣ, подчищенныя или съ прочеркнутыми сроками а равно и такія къ каторымъ не будутъ приложены казначейскія квитанціи на внесенный залогъ, будутъ считаться недѣйствительными.

Объявленія внесенныя, послѣ 12 часовъ въ назначенный для торговъ день, не будутъ принимаемы.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Губернскаго Правленія отъ Марта 1868 г. за N. обязуюсь симъ принять на себя подрядъ постройки плащей изъ темно сѣраго драпа для 300 человѣкъ земской стражи за сукиу (написать словами) руб. за однаго человѣка принимаю всѣ условія помѣщенныя въ извѣстныхъ мнѣ торговыхъ кондиціяхъ. Квитанцію Люблинскаго Губернскаго казначейства (или Польскаго Банка) въ пріемѣ отъ меня залога въ количествѣ 420 руб. у сего прилагаю. Въ случаѣ же, если торги за мною не останутся, залогъ этотъ обязуюсь получить обратно самъ.

Постоянное жительство имѣю въ N. писано мною N. мѣсяца N. дня 1868 г.

(подпись) званіе имя и фамилія.

г. Люблинъ 6 (18) Матра 1868 г.

Совѣтникъ, Мейеръ.

N. D 1547. *Кѣлецкое Губернское Правленіе.*

Отъ Кѣлецкаго Губернскаго Правленія объявляется, что въ присутствіи онаго на срокѣ 22 Марта 1868 г., назначены публичные торги на отдачу въ арендное содержаніе питейныхъ сборовъ, Кѣлецкой Губерніи и Уѣзда Сухедневской экономіи въ деревняхъ: Сухедневѣ (за исключеніемъ пропинаціи въ Сухедневскомъ фабричномъ заводѣ и состоящихъ тамъ строеній Бегздѣ, Лончнѣ, Остаювъ, Михнювъ, Березувъ, Качка, Стоковецъ, Реювъ, Бзинекъ, Бзинъ, Млодзавы, Мостки, Паршувъ, Майкувъ и Михалувъ, считая срокъ аренды со дня имѣемыхъ состояться торговъ, по 1 Іюля 1869 года. Каковыя торги начинаются съ годичной арендной суммы 2,069 руб. (in plus). Условія къ вышеупомянутымъ торгамъ относящіяся могутъ быть разсматриваемы въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Кѣлецкаго Губернскаго Правленія. Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны явиться въ назначенный срокъ въ Губернское Правленіе и представить залогъ равняющійся $^1/_4$ части торговой суммы. При чемъ присовокупляется, что въ случаѣ явки одного только лица, торги могутъ быть за нимъ утверждены, если будутъ предложены выгодныя для казны условія.

Г. Кѣльцы, 27 Февраля 1868 года.

Асесоръ, Касперскій.

Дѣлопроизводитель, Юрковскій.

N. D. 1662. *Плоцкое Губернское Правленіе.*

Объявляетъ къ всеобщему свѣдѣнію, что на основаніи разрѣшенія Финансоваго Управленія въ Царствѣ Польскомъ отъ 31 Января (12 Февраля) с. г. за №. 4739, въ присутствіи Плоцкаго Губернскаго Правленія 8 (20) Апрѣля с. г. въ 12 часовъ съ полудня, будутъ производиться публичные торги (in plus) на продажу по-Бернардинскихъ луговъ въ деревнѣ Ратовѣ Млавскаго Уѣзда пространствомъ 51 морговъ 199 прентовъ отъ суммы 2,728 р. 50 коп. серебромъ.

Торги на сіе имущество будутъ производиться изустно, но могутъ впрочемъ желающіе пріобрѣсть оное посредствомъ представленія запечатанныхъ декларацій на гербовой бумагѣ въ 30 коп. сер. по прилагаемому образцу, которыя надлежитъ вручить Секретарью присутствія Плоцкаго Губернскаго Правленія до 12 часовъ полудня того дня, въ который назначены торги, каковыя деклараціи будутъ вскрыты тотчасъ по окончаніи изустныхъ торговъ, каждый торгующійся обязанъ представить или приложить къ деклараціи удостовѣреніе о внесеніе въ здѣшнее Губернское или какое либо Окружное Казначейство залога (vadium) наличными деньгами, ликвидаціонными листами или другими бумагами Имперіи, либо Царства, или же Заставными листами Кредитнаго Общества по нарицательной цѣнѣ въ суммѣ 273 руб. сер. представляемыя въ залогъ процентныя бумаги должны быть съ принадлежащими къ нимъ текущими купонами.

Подробныя условія настоящей продажи и опись продающагося имущества можно разсмотривать каждый присутственный день въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ сего Правленія. При чемъ объясняется претендаторамъ, что пріобрѣтатель покупаетъ означенное имущество отъ 1-го Іюня с. г. въ такомъ состояніи, въ какомъ оно дѣйствительно во времени пріобрѣтенія находится, ибо опись этого имущества служитъ только для соображенія покупщиковъ за достовѣрность котораго казна отвѣтственности на себя непринимаетъ, почему претендаторы обязаны о состояніи продающагося имущества удостовѣрится на мѣстѣ до срока продажи.

Образецъ для деклараціи.

Вслѣдствіе объявленія Плоцкаго Губернскаго Правленія отъ (выписать число и номеръ), заявляю настоящею деклараціею, что желаю купить по-Бернардинскія луга въ деревнѣ Ратовѣ Млавскаго Уѣзда поступившія въ завѣдываніе казны, за которыя предлагаю рублей серебромъ (выписать предлагаемую сумму цифрами и прописью) принимая на себя всѣ предлагаемыя казною относительно сей продажи условія.

Квитанцію казначейства (пояснить какаго казначейства) на внесенный залогъ), пояснить количество залога цифрами и прописью) при семъ представляю (Обозначить годъ мѣсяцъ и число составленія деклараціи. Далѣе подписать разборчиво имя и фамилію лица, отъ имени котораго составлена декларація). Постоянное жительство имѣю (обозначить обстоятельно мѣсто жительства).

Г. Плоцкъ, Марта 5 дня 1868 года.

Завѣдывающій Отдѣленіемъ,

Колежскій Совѣтникъ, (. . . . .).

N. D. 1378. *Сѣдлецкое Губернское Правленіе.*

Объявляетъ, что на основаніи распоряженія Финансоваго Управленія отъ 3 (15) Января с. г. за N. 48094/26140 въ Присутствіи сего Правленія 19 (31) Марта с. г. въ 12 часовъ утра будутъ производиться публичные, гласные торги на отдачу въ шестилѣтнее арендное содержаніе казеннаго имѣнія Лендо-великое Луковскаго Уѣзда, начиная торги отъ пониженной суммы на 320 руб. 16 коп., съ тѣмъ аднакожъ, что съемщикъ сей часъ, по утвержденіи торговъ будетъ введенъ во владѣніе имѣніемъ и получитъ безвозмездно весь хлѣбъ и имѣющійся въ имѣніи кормъ для скота.

Желающій участвовать въ торгахъ обязанъ представить квалификаціонное свидѣтельства, выданное надлежащимъ Уѣзднымъ Начальникомъ, согласно постановленію Намѣстника Царства отъ 24 Января 1818 г. и квитанцію Губернскаго или окружнаго казнасейства въ полученіи залоговой суммы къ этимъ торгамъ въ количествѣ 81 руб.

Залоговыя суммы могутъ быть внесены наличными деньгами, или же кредитными билетами принимаемыми по существующимъ узаконеніямъ въ залоги.

По совершеніи торговъ съемщикъ обязанъ пополнитъ представленный залогъ до $^1/_4$ части объявленной имъ суммы, прочимъ же лицамъ залоги немедленно будутъ возвращены.

Торговыя условія могутъ быть разсматриваемы ежедневно въ служебное время въ отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Губернскаго Праленія.

г. Сѣдлецъ Февраля 28 дня 1868 г.

Асесоръ Отдѣленія, Шиндлярскій.

N. D. 1357. *Magistrat Miasta Warszawy*

Podaje się do wiadomości powszechnnej, że w dniu 19 (31) Marca r. b. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje, na jednoroczne, to jest od dnia 20 Marca (1 Kwetnia) r. b. do tegoż dnia i miesiąca 1869 r. wydzierżawienie posesji pod Nr. 2482 w Warszawie przy ulicy Karmelickiej położonej, na satysfakcję zaległych podatków zajętej, a to od sumy na rs. 300 wyraźnie na rubli srebrem trzysta ustanowionej w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dzierżawę, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami, bez skrobania, poprawek i przekreślań, wypiszą postąpioną przez siebie sumę dzierżawną.

Nadto do deklaracji, winien być dołączony kwit kasy głównej ekonomicznej miasta Warszawy, na złożone w tejże wadium w ilości rsr. 30 i na koszta ogłoszenia rsr. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w wydziale administracyjnym, każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, mocą której obowiązuję się zadzierżawić na rok jeden. to jest od dnia 20 Marca (1 Kwietnia) r. b do tegoż dnia i miesiąca 1869 r. posesją w Warszawie pod Nr. 2482 przy ulicy Karmelickiej położoną, ofiarując za takową dzierżawę rsr. N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej Miasta Warszawy wadium w ilości rsr. 30 i na koszta ogłoszenia rsr. 10 przy niniejszem załączam

Stałe moje zamieszkanie w N. pisałem dnia N.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko)

Warszawa d. 20 Lutego (3 Marca) 1868 roku.

p. o. Prezydenta,

Jeneralnego Sztabu,

Jenerał Major Witkowski.

Naczelnik Kancelarji Zdzitowiecki.

N. D. 1601. *Окружное Артиллерійское Управленіе.*

Въ Варшавскомъ Окружномъ Артилерійскомъ Управленіи будетъ производиться 21 Марта (2 Апрѣля) сего года торгъ, безъ переторжки, на чистку и исправное содержаніе въ теченіе 1868 года одного отхожаго мѣста, на четырехъ аппаратахъ, находящагося въ конно-артилерійскихъ казармахъ принадлежащихъ Варшавскому арсеналу.

Желающія вступить въ торгъ обязаны представить, при прошеніи, залогъ для обезпеченія казны равный пятой части подрядной суммы. Допускается и присылка запечатанныхъ объявленій, которыя должны быть составлены установленнымъ порядкомъ и доставлены въ Варшавское Окружное Артиллерійское Управленіе не позже 11 часовъ утра въ день торга.

Залогъ къ изустнымъ торгамъ долженъ быть представленъ въ наличныхъ деньгахъ или процентныхъ бумагахъ; всего на сумму 68 рублей.

Условія на очистку и исправное содержаніе отхожаго мѣста, желающія могутъ читать, въ Окружномъ Артилерійскомъ Управленіи, ежедневно, отъ 9 часовъ утра до 3 часовъ по полудни, кромѣ праздничныхъ и воскресныхъ дней.

Г. Варшава, 5 Марта 1868 года.

Правитель дѣлъ Окружнаго Артилерійскаго Управленія Варшавскаго Военнаго Охруга, Полковникъ,

Сомовъ.

N. D. 1492. *Кольское Уѣздное Управленіе.*

Такъ, какъ опубликованные въ трехъ срокахъ публичные торги, остались безуспѣшными, а потому, Кольское Уѣздное Управленіе на основаніи предписанія Калишскаго Губернскаго Правленія отъ 27 Декабря 1867 г. за N. 3378, симъ объявляетъ въ всеобщее свѣдѣніе, что 26 Марта (7 Апрѣля) сего 1868 г., въ 3 часу по полудни, будутъ производиться въ здѣшнемъ Уѣздномъ Управленіи публичные торги посредствомъ запечатанныхъ декларацій, по формѣ ниже приложенной, по отдачу въ арендное содержаніе питейнаго дохода, то есть права продажи питей съ карчемными строеніями, гдѣ таковыя существуютъ, въ казенныхъ деревняхъ, Добровъ, Дембины, Майданы, Пржибыловъ, Пржибыловское буды, Ржуховъ, Скемпе и Скобылице, а равно дохода съ перевоза на рѣкахъ Вартѣ и Нерѣ при деревнѣ Майданы, въ гминѣ Хелмно расположенныхъ, съ 20 Декабря (1 Января) 1867/8 г., по 19 Іюня (1 Іюля) 1869 года, начиная отъ суммы 498 р. с. годичной арендной платы.

Желающіе принять участіе въ торгахъ обязанъ внести въ Казенную кассу залогъ въ количествѣ 124 р. 50 коп., какъ $^1/_4$ части оцѣненной суммы и квитанцію съ оплаченнаго залога вмѣстѣ съ запечатанною декляраціею, въ срокъ до начатія торговъ представить Начальнику Уѣзда или его помощнику по административной части, неустоявшему же при торгахъ тотчасъ залогъ возвращенъ будетъ.

Условія могутъ быть пересмотрены въ Уѣздномъ Управленіи въ назначенномъ для службы время.

Форма декляраціи.

Согласно опубликованія Управленіемъ Начальника Кальскаго Уѣзда отъ 9 Февраля сего 1868 г. за №. 1453 ниже подписавшійся (прописать имя и фамилію) постоянно проживающій въ N. N. обязываюсь взять начиная отъ 20 Декабря (1 Января) 1867/8 г. по 19 Іюня (1 Іюля) 1869 г. въ арендное содержаніе право продажи питей, въ казенныхъ деревняхъ Добровъ, Дембины, Пржибыловъ, Пржибыловскіе - буды, Ржуховъ, Скемпе и Скобѣлице, а равно доходъ съ перевоза на рѣкѣ Вартѣ и Нерѣ при деревни Майданы, съ карчемными усадьбами, въ гминѣ Хелмно, за сумму въ годъ (проставить цифру, прописью) подвергаясь условіямъ въ торговыхъ кондиціяхъ изложенныхъ залогъ въ количествѣ 124 руб. 50 к. внесено мною въ кассу NN. въ удостовѣреніи сего, квитанцію кассы N. N. отъ такаго то числа за N. прилагаю, написать мѣсто жительства, мѣсяца Марта дня 1868 г. (четко подписать имя и фамилію.)

На конвертѣ написать слѣдуетъ. „Декляpація на арендное содержаніе питейнаго дохода въ казенныхъ деревняхъ гмины Хелмно."

* * *

Ponieważ ogłoszona w trzech terminach licytacja, spełzła bezskutecznie, przeto na zasadzie reskryptu Rządu Gubernjalnego Kaliskiego z dnia 27 Grudnia 1867 r. N. 3378. Zarząd biura Naczelnika Powiatu Kolskiego, podaje do publicznej wiadomości że w dniu 26 Marca (7 Kwietnia) r. b. w tymże biurze odbywać się będzie in plus licytacja przez deklaracje opieczętowane, podług poniżej zamieszczonego wzoru na wydzierżawienie propinacji, czyli raczej prawa sprzedaży i szynkowania trunków, z zabudowaniami karczemnemi, o ile gdzie takowe istnieją we wsiach rządowych Dobronie. Dębiny, Majdany, Przybyłów, Przybyłowskie budy, Rzuchow, Skempe i Skobielice, oraz dochodu i przewozu na rzece Warcie i Nerze, pod wsią Majdany w gminie Chełmno położonych a to na czas od włącznie d. 20 Grudnia (1 Stycznia) 1867/8 roku do dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1869 roku poczynając od sumy rub. sr. 498 rocznej dzierżawy.

Każdy przystępujący do licytacji, obowiązany jest złożyć w kasie Skarbowej vadium w kwocie rs. 124 kop. 50 jako $^1/_4$ część sumy licytacyjnej wyrównywające i kwit do deklaracji dołączyć.

Mający chęć licytowania winien w terminie i przed rozpoczęciem licytacji złożyć na ręce Naczelnika Powiatu lub pomocnika po administracyjnej części, deklarację opieczętowaną, podług poniższego wzoru napisaną wraz z kwitem na złożone vadium, które nieutrzymującemu się przy licytacji, zaraz zwrócone zostanie.

Inne warunki mogą być przejrzane w biurze Powiatu w godzinach służbowych.

Wzór do deklaracji.

Stosownie do ogłoszenia Zarządu biura powiatu Kolskiego z d. 9 Lutego r. b. 1868 za N. 1453, niżej podpisany (wypisać imie i nazwisko) stale zamieszkały w N. N obowiązuję wziąść, poczynając od d. 20 Grudnia (1 Stycznia 1867/8 r. do dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1869 r. dzierżawę propinacji, czyli raczej prawo sprzedaży i szynkowania trunków we wsiach rządowych Dobrowie Dembiny, Majdany, Przybyłów, Przybyłowskie budy, Rzuchów, Skempe i Skobielice, oraz dochód z przewozu na rzece Warcie i Nerze pod wsią Majdany z osadami karczemnemi, w gminie Chełmno za sumę rocznej dzierżawy rs. (wypisać liczbą i literami) poddając się wszelkim zastrzeżeniom warunkami przedlicytacyjnemi objętym.

Vadium do tej licytacji w ilości rs. 124 kop. 50 złożyłem w kasie N. N. w dowód tego kwit tejże kasy z dnia N. N. roku bieżącego za N. dołączam, pisałem w N. N. dnia N. N. miesiąca Marca 1868 roku (podpisać imie i nazwisko). Na kopercie napisać należy: „Deklaracja na dzierżawę propinacji we wsiach

ząd owych w gminie Chełmno".

г. Коло 9 Февраля 1868 г.
Начальникъ Уѣзда, (. . . . . .)

N. D. 1383. *Начальникъ Петроковскаго Уѣзда.*

Вслѣдствіе предписанія Петроковскаго Губернскаго Правленія отъ 16 (28) Января 1868 г. за N. 235, Начальникъ Петроковскаго Уѣзда сообщаетъ во всеобщее свѣдѣніе, что въ Петроковскомъ Уѣздномъ Управленіи 19 (31) Марта с. г. съ 11 часовъ утра будутъ производиться посредствомъ запечатанныхъ объявленіи, равно словесные (in plus) торги на продажу секвестрованнаго въ имѣніи Ленкавъ и Завадовъ вырубленнаго лѣса а именно:

1. Дровъ сосновыхъ и дубовыхъ 1,000 полукубичныхъ саженей оцѣнены по 75 коп. сажень, итого 750 р.

2. Досокъ сосновыхъ по 6 локтей длины 2 цали толщины 730 штукъ, оцѣнены каждая доска по 20 коп. 146 руб.

3. Колесныхъ шпицъ дубовыхъ (szprych) 2,000 копъ оцѣненыхъ каждая копа по 47 коп. 940 руб.

4. Подкладовъ сосновыхъ для желѣзной дороги 1,000 штукъ по 50 коп. 500 руб.

5. Клепки дубовые 2 лок. длины, 2 цали толщины и 5 цали ширины 25 коп., оцѣнены каждая копа по 2 руб. 50 р.

6. Обрезовъ отъ подкладинъ 100 штукъ оцѣнены по 4 коп. каждая штука 40 руб.

7. Столбиковъ барiерныхъ дубовыхъ 1,500 штукъ 6 лок. длины и 6 цали толщины, оцѣнены по 30 коп. каждый, 450 рублей.

Итого 2,876 руб.

Желающіе купить одну изъ поименованныхъ статей дерева или все дерево объязанъ до открытія торговъ явиться лично съ ниже упомянутою квитанціею на взносъ залога согласно тому какъ намѣрены участвовать въ торгахъ, или представить запечатанное объявленіе съ подробнымъ указаніемъ въ ономъ прописью рода и количества дерева, деревянныхъ матеріяловъ и предлагаемой за оное цѣнности съ пріобщеніемъ къ оному казначейской квитанціи на взносъ залога равняющагося $^1/_{10}$ части опредѣленпой для торговъ цѣнности, который залогъ неудержавшимуся при торгахъ тотчасъ въ возвратъ ассигнованъ и выданъ или согласно объявленію по почтѣ на ихъ счетъ отправленъ будетъ.

Объявленія присланныя позже 10 часовъ утра 19 (31) Марта 1868 г. а также составленныя не ясно не четко и съ перечеркнутыми или подскобленными словами будутъ признаны недѣйствительными.

Тѣже лица за которыми останутся торги обязаны тотчасъ уплатить сполна предложенную ими сумму подъ законною отвѣтственностію.

Присовокупляется что все поименованное выше дерево и матеріялы находятся въ одной дачѣ называемой Домброва на пространствѣ 6 уволокъ. Дача эта находится въ разстояніи 15 верстъ отъ станціи желѣзной дороги Горжковице, 25 верстъ отъ Губернскаго города Петрокова и 2 верстъ отъ м. Грохолице.

Мѣстному Гминному Управленію предписано указывать соискателямъ мѣстонахожденія предназначеннаго продажѣ лѣса.

Другія условія сихъ торговъ могутъ быть разсмотрѣны въ Петроковскомъ Уѣздномъ Управленіи во время занятія чиновниковъ.

*
* *

W wykonaniu reskryptu Rządu Gubernjalnego Petrokowskiego, z d. 16 (28) Stycznia 1868 r. za Nr. 235, Naczelnik Powiatu Petrokowskiego podaje do powszechnej wiadomości że w d. 19 (31) Marca w biórze Naczelnika Powiatu Petrokowskiego o godzinie 11 rano odbywać się będzie licytacja przez opieczętowane deklaracje i głośna (in plus) na sprzedaż zasekwestrowanego drzewa w lasach należących do dóbr prywatnych Łękawy i Zawadowa a mianowicie:

1. Drzewa sosnowego i dębowego 1000 półkubicznych sążni, ocenionego po 75 kop. za sążeń, 750 rs.

2. Tarcic sosnowych po 6 łokci długości, 2 cale grubości, 730 sztuk, w szacunku po kop. 20 za sztukę, a ogółem w szacunku rs. 146.

3. Szprych dębowych kóp 2000 po kop. 47 kopa, a ogółem w szacunku rs. 940.

4. Podkładów sosoowych do kolei żelaznej sztuk 1000, po 50 kop. jeden a w ogóle rubl srebrem 500.

5. Klepek dębowych kóp 25, długich po łokci 2, grubych po cali 2 i szerokich po cali 5, każda w szacunku za 1 kopę po rs. 2 a ogółem rs. 50.

6. Obladrów czyli opałów od podkładów sztuk 1000 w szacunku pojedyńczym po kop. 4 a ogółem rs. 40.

7. Słupków dębowych na barjery, sztuk 1500 długich 6 łokci, grubych 6 cali, w szacunku pojedynczym po kop. 30 a ogółem rs. 450.

Razem rs. 2,876.

Mający chęć kupić jedną z wyżej wymienionych pozycji drzewa, lub wszystko drzewo, obowiązany jest do rozpoczęcia licytacji stawić się osobiście z kwitem kasy na wniesione vadium stosownie do tego co zamierza kupić, albo też nadesłać zapieczętowaną deklaracją z poszczególnieniem rodzaju i ilości drzewa, lub drewnianych zamierzanych nabyć materjałów i zamieszczeniem projektowanego szacunku i dołączeniem kwitu z kasy na dowód z wniesionego vadium wyrównywającego $^1/_{10}$ części oznaczonej wartości, które to vadium nie utrzymującemu się przy licytacji zaraz wyasygnowane zostanie, albo też stosownie do deklaracji pocztą na koszt odesłane będzie.

Deklaracje przysłane później jak o godzinie 10 dnia 19 (31) Marca r. b. a także napisane nie wyraźnie, nie czysto i podskrobane za nieważne uznane zostaną.

Osoby utrzymując się przy licytacji obowiązane są zaraz dopłacić resztę szacunku do wysokości postąpionej przez siebie ceny pod odpowiedzialnością.

Nadmienia się że wszystko drzewo i materjały wyżej wymienione znajdują się w jedne porębie Dąbrowie na przestrzeni włók 6.

Poręba ta położona w odległości od stacji kolei żelaznej Goszkowice werst 15, od miasta Gubernjalnego Petrokowa werst 25 i od miasta Grocholice werst 2.

Miejscowemu wójtowi gminy polecono: aby życzącym uczestniczyć w licytacji wskazywał miejsce w którem znajduje się wyżej wspomnione drzewo:

Szczegółowe warunki tej licytacji można przejrzeć w biurze Naczelnika Powiatu w godzinach służbowych zajęć.

Г. Петроковъ, 20 Февраля 1868 г.
Помощникъ Начальника
по Административной части,
Гарасимовичъ.
Дѣлопроизводитель, Добрачинскій.

N. D. *1660. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 7 i 8 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: naczynia cynowe, samowar, maszynka do kawy, dwa żelazka, cukierniczka, świecznik, dwie miednice i lichtarze mosiężne, komody sosnowa i olszowa, w dniu 15 (27) Kwietnia 1868 r. o godzinie 11 przed południem pod Nr. 1227 *B.* przy ulicy Pańskiej, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 25 Lutego (8 Marca) 1868 r.
A. Gagatnicki.

N. D. 1659. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 7 i 8 Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie meble jesionowe, sosnowe, bufet i t. p., w dniu 15 (28) Kwietnia 1868 r. o godzinie 11 przed południem pod Nr. 1188 *A.* przy ulicy Pańskiej przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 24 Lutego (7 Marca) 1868 r.
A. Gagatnicki.

N. D. 1671. *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Eleonory z Walusińskich Kazimierza Spleszyńskiego urzędnika żony, w asystencji męża działającej, tudzież Ludwika Walusińskiego obywatela, głównego opiekuna nieletniego Ludwika Walusińskiego, w małżeństwie z niegdy Eleonorą z Münheusaugów Walusińską spłodzonego, czyli S-ów po tejże Walusińskiej, w Pradze przy Warszawie pod Nr. 175 mieszkających, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Piwońskiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 1776 lit. *a.* zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 16,500, z procentem 5% od dnia 1 Stycznia 1866 r. i kosztów od Szachny Rejch, właściciela nieruchomości w Warszawie, pod Nr. 1096 przy ulicy Twardej położonej, tamże zamieszkałego, protokółem Michała Wacława Markiewicza, Komornika przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie w dniu 26 Października (7 Listopada) 1866 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Twardej, pod Nr. 1096, na gruncie emfiteutycznym, z którego czynsz rocznie po rs. 4 kop. 53, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału III, w cyrkule policyjnym i administracyjnym VIII, w gminie tychże cyrkułów i Magistratu miasta Warszawy położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Szachny Rejch należąca, i w posiadaniu dzierżawnem Arona-Izaaka Prywer na rok jeden. poczynając od 1 Stycznia 1866 r. do tegoż dnia miesiąca 1867 r. za cenę rs. 3,600, stosownie do aktu urzędowego w księdze wieczystej, w dniu 24 Października (8 Listopada) 1865 r. przez Rejenta Józefa Zbikowskiego w Warszawie sporządzonego, zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci kwadratowych 11,032½, gruntu mająca.

Na gruncie nieruchomości tej, są następujące zabudowania:

1. Kamienica masiv z cegły palonej, na wapno murowana, o dwóch piętrach i parterze, blachą kryta, sześć kominów murowanych mająca.

2. Oficyna murowana parterowa, dachówką holenderką kryta, komin murowany mająca.

3. Komórka z łat deskami kryta.

4. Kuczka z drzewa z dachem blaszanym ruchomym

5. Studnia balami cembrowana i temiż kryta, z kulką żelazną

6. Komórki murowane, w części blachą, a w części dachówką kryte.

7. Oficyna masiv z cegły na wapno murowana. o parterze i pierwszem piętrze, blachą kryta, o ośmiu kominach większych i jednym mniejszym, murowanych.

8. Komórka z desek i starych drzwi zbita, deskami kryta.

9. Kuczka z bali w słupy blachą kryta.

10 Budka z desek, temiż kryta

11. Kloaka z drzewa dachówką kryta.

12. Komórki z desek i łat, takiemiż kryte.

13. Komórka z desek, temiż kryta.

14. Komórki murowane pod półdachem blachą krytym, nowe.

15 Podwórze jedno całe brukowane kamieniem polnym, drugie zaś w części, w którym znajduje się jedno drzewo dzikie i parkany oddzielające posesje sąsiednie.

W nieruchomości tej jest 32 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Józefa Piwońskiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 1776*a.* zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Mikołaja Pisarskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału III. w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 28 Października (9 Listopada) 1866 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie d. 31 Października (12 Listopada 1866 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr 549 o godzinie 10 z rana d. 3 (15) Stycznia 1867 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Józef Piwoński Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 11 (23) Listopada 1866 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa dnia 11 (23) Listopada 1866 r.
Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, Trybunał Cywilny tutejszy, wyrokiem z dnia 31 Stycznia (12 Lutego) b. r., termin do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości powołanej, na dzień 24 Lutego (7 Marca) t. r. godzinę 10 z rana wyznaczył, w którym to terminie, licytacja zacznie się od sumy rsr. 40,000, jaką popierający sprzedaż postępują, w ostatecznym zaś od $^2/_3$ części wartości przez biegłych wynaleźć się mianej

Warszawa dnia 6 (18) Lutego 1867 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Z przyczyny zaszłych sporów, termin wzmiankowany spadł bezskutecznie, po ich zaś usunięciu na skutek wyroku Sądu Apelacyjnego Królestwa, daty 31 Maja (12 Czerwca) 1867 r., wyrokiem ilacyjnym Trybunału był wyznaczony na dzień 28 Czerwca (10 Lipca) t. r gdy jednak dłużnik Rejch odwołał się do IX Departamentu Rządzącego Senatu, takowy termin spadł znowu. Po oddaleniu skargi Rejcha, wyrokiem Senatu z dnia 16 (28) Stycznia r. b.. Trybunał ostatnio przez wyrok ilacyjny z dnia 6 (18) Marca, oznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia na dzień 22 Marca (3 Kwietnia) tegoż roku godzinę 10 z rana, w którym takowy odbędzie się, a licytacja rozpocznie jak wyżej powiedziano

Warszawa d. 8 (20) Marca 1868 r.
Radca Dworu Zgórski.

N. D. *1673. Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni iż na żądanie Wincentego Radoszewskiego, b. Podsędka Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału IV, obecnie o pensją emerytalną starającego się, w Warszawie pod Nr. 2658 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Stanisława Rotwanda Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 3,750, z procentem prawnym od dnia 1 Lipca n. s. 1865 r. i kosztów od Lewego Saks Pozner, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 119*a* i 119*b* położonych, w Warszawie pod Nr. 2322 zamieszkałego, protokółem Ludwika Wichrowskiego, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 28 Października (9 Listopada) 1865 r. sporządzonym, w drodze przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały

NIERUCHOMOŚCI,

w Warszawie pod Nr. 119*a* i 119*b*, w Urzędzie Policji Wykonawczej Cyrkułu I, w Gminie tegoż Cyrkułu i Magistratu miasta Warszawy, w Parafji Św. Jana, w Cyrkule Administracyjnym I i II. pod jurisdykcją Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału I, na gruncie dziedzicznym (chociaż są dwoma numerami oznaczone i mają dwie oddzielnie księgi hypoteczne, wszelako są tak ściśle z sobą połączone, że przedstawiają jakby jedną narożną od dwóch ulic nieruchomość) położone, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Lewego Saks Pozner należące i w tegoż posiadaniu zostające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, ogólnej przestrzeni gruntu, obiedwie nieruchomości około łok. kwadr. 720 mające, na gruncie tych nieruchomości, są następujące zabudowania:

1. Dom masiw z cegły palonej na wapno murowany; o parterze, pierwszym drugiem i trzeciem piętrze, z mieszkaniami w poddaszu, o piwnicach sklepionych blachą żelazną kryty, sześć kominów murowanych mający.

2. Podwórko małe, w części kamieniem polnym wybrukowane.

3. Komórka z drzewa gontami kryta.

4. Kloaka z drzewa blachą żelazną kryta.

5. Parkan z cegły palonej murowany, który w połowie należeć ma do posesji Nr. 41 oznaczonej.

W nieruchomościach tych, jest 19 lokatorów z imion i nazwisk, oraz cenę najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Stanisława Rotwanda Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu. Prezydentowi miasta Stołecznego Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Mikołaja Pisarskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Felicjanowi Stępkowskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału I w Warszawie pod N. 1767 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 1 (13) Listopada 1865 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 2 (14) Listopada 1865 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 10 (22) Stycznia 1866 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Stanisław Rotwand Patron przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane

Warszawa dnia 16 (28) Listopada 1865 r.
Radca Dworu Zgórski

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie dnia 18 (30) Listopada 1865 roku

Radca Dworu, Zgórski.

Następnie, po odbyciu w dniach: 10 (22) Stycznia, 24 Stycznia (5 Lutego) i 7 (19) Lutego 1866 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości w Warszawie pod Nr. 119*A* i 119*B* położonych Trybunał Cywilny Warszawski wyrokiem w tym ostatnim terminie wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia tychże nieruchomości na dzień 22 Lutego (6 Marca) 1866 r godzinę 10 rano wyznaczył. Termin ten odbędzie się w Wydziale I Trybunału Cywilnego Warszawskiego, w miejscu zwykłych jego posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr 549.

Licytacja w terminie tym, rozpocznie się od sumy rsr 10,000, którą popierający sprzedaż za subhastowane nieruchomości po-

stępuje, w terminie zaś ostatecznej sprzedaży, od $^2/_3$ części taksy.
Warszawa dnia 7 (19) Lutego 1866 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym odbyło się przygotowawcze przysądzenie nieruchomości w Warszawie pod Nr. 119*A* i 119*B* położonych, przyczem takowe tymczasowo Stanisławowi Rotwandowi Patronowi za rsr. 10 000 Trybunał przysądził, a zarazem termin do ostatecznego przysądzenia tychże nieruchomości na dzień 12 (24) Kwietnia 1866 r. godzinę 10 rano wyznaczył. Termin ten odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału powyżej wskazanym, a licytacja rozpocznie się od $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.
Warszawa d. 22 Lutego (6 Marca) 1866 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Termin powyższy z powodu sporów o zmianę warunków sprzedaży spełz bez skutku, gdy jednakże spory te wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 6 (18) Lipca 1866 roku rozsądzone zostały, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w dniu 16 (28) Września 1866 r. wydanym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości N. 119*A* i 119*B* w Warszawie na dzień 4 (16) Października 1866 r. godzinę 10 rano wyznaczył. Termin ten odbędzie się w temże co i dotychczasowe miejscu, a licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 18,325 kop. 46, jako $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykrytego.
Warszawa dnia 17 (29) Września 1866 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

Termin powyższy z powodu nowych sporów o zmianę warunków sprzedaży spełzł bez skutku. Trybunał Cywilny Warszawski wszakże wyrokiem dnia 6 (18) Października 1866 r. wydanym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości pod N. 119*A* i 119*B* w Warszawie na dzień 22 Grudnia (3 Stycznia) 1866/7 r. godzinę 10 rano wyznaczył.
Termin ten odbędzie się w temże co i dotychczasowe miejscu, a licytacja zacznie się znowu od sumy rsr. 18,325 kop. 46, jako $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykrytego.
Warszawa d. 7 (19) Października 1866 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Po spełznięciu powyższego terminu, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w d. 23 Grudnia (4 Stycznia) 1866/7 r. wydanym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 119*A* i 119*B* w Warszawie położonych, na dzień 20 Stycznia (1 Lutego) 1867 r. godzinę 10 rano wyznaczył.
Termin ten odbędzie się w temże co i dotychczasowe miejscu, a licytacja zacznie się od sumy rsr. 18,325 kop. 46, jako $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wynalezionego.
Warszawa d. 24 Grud. (5 Stycz.) 1866/7 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

Gdy wierzyciel Wincenty Radoszewski zaniechał popierania subhastacji nieruchomości Nr. 119 lit. *A* i 119*B* w Warszawie położonych, przeto Trybunał Cywilny tutejszy wyrokiem daty 23 Lutego (6 Marca) 1868 r. zapadłym, subrogował Erasta Jeżów urzędnika sądowego w mieście Szyrwintach Powiecie Wileńskim zamieszkałego, wierzyciela hypotecznego sumy rsr. 7,500, z procentem 5% od dnia 1 Października 1865 r. zaległym i Marją Stefanowską po Jerzym Stefanowskim pozostałą wdowę w imieniu własnem, oraz jako matkę i główną opiekunkę nieletnich Anny i Heleny Stefanowskich, w Warszawie pod Nr. 1333 zamieszkałą, wierzycielkę hypoteczną sumy rsr. 15,000, z procentem 5% od dnia 1 Października 1867 r. zaległym, obojga zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie, pod Nr 1775 przy ulicy Św Jerskiej zamieszkałego, obrane mających, i przez tegoż obecnie działających do dalszego popierania subhastacji nieruchomości Nr. 119*A* i 119*B* w Warszawie położonych, i zarazem wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonych nieruchomości na dzień 8 (20) Kwietnia 1868 r. godzinę 10 rano, który też odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.
Licytacja zacznie się od sumy rsr. 18,325 kop. 46, jako $^2/_3$ części szacunku przez biegłych w taksie sądowej wznalezionego.
Warszawa dnia 1 (13) Marca 1868 roku.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

N. D. 1666. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Froima Perlstadt handlującego, w Warszawie pod Nr. 1244 litera *B*, zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie przy ulicy Ś-to Jerskiej pod Nr. 1675 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 1,800 z procentem prawnym od dnia 1 Maja 1862 r. i kosztów egzekucyjnych, od Anieli z Paszkiewiczów Oborskiej wdowy, obywatelki właścicielki nieruchomości pod Nr. 1455 lit. *B*, położonej, tamże zamieszkałej, potokułem Antoniego Onufrego Szadkowskiego, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w dniu 9 (21) Lutego 1863 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Sliskiej pod Nr. 1455 lit. *B*, policyjnie, a hypotecznie samym N-rem 1455 oznaczona, na gruncie czynszowym, do jurisdyki Szpitala S-go Kazimierza należącym, w cyrkule policyjnym 8, administracyjnym 7 i 8, pod Okręgiem Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału III, położona, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, prawem własności do Anieli z Paszkiewiczów po Janie-Nepomucenie Oborskim pozostałej wdowy należąca, w dzierżawnem posiadaniu Franciszka Nowakowskiego za kontraktem urzędowym przed Józefem Zbikowskim Rejentem, w dniu 15 (27) Grudnia 1862 r. sporządzonym na lat trzy od d. 1 Stycznia 1863 roku, za opłatą roczną po rs. 900 zostająca.

Na gruncie tej nieruchomości egzystują następujące zabudowania:

1. Dom z cegły masiv murowany o parterze dachówką karpiówką kryty, dwa kominy murowane mający.
2. Domek z drzewa w słupy gontami kryty komin murowany mający.
3. Dom z drzewa gontami kryty, 3 kominy murowane mający.
4. Zabudowanie z drzewa w słupy pod półdaszkiem z gont, w którem są troje drzwi od stajni i komórki tudzież kloaka.
5. Zabudowanie z drzewa gontami kryte, w którem są wozownie i stajnie, przy zabudowaniu tym jest studnia z pompą i rękojeścią drewnianą.
6. Komórek z desek częścią deskami częścią gontem kryte.
7. Oficyna murowana o parterze i piętrze karpiówką kryta, trzy kominy murowane mająca.
8. Oficyna z drzewa o parterze z facjatkami gontami kryta, dwa kominy murowane mająca.

Dół na wapno deskami pokryty.

W nieruchomości tej jest 21 lokatorów z imion i nazwisk, oraz cenę najmu uiszczających w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego, Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie, przy ulicy S-to Jerskiej pod Numerem 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunków sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Zygmuntowi hr. Wielopolskiemu Prezydentowi miasta stołecznego Warszawy, w Warszawie pod Nr. 462 urzędującemu na ręce Mękarskiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju O-gu i miasta Warszawy Wydziału III, w Warszawie, pod Nr. 1337 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 7 (19) Maja 1863 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 16 (28) Maja 1863 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 12 (24) Lipca 1863 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki Adwokat, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d 24 Maja (5 Czerwca) 1863 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, dnia 24 Maja (5 Czerwca) 1863 roku.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach: 12 (24) Lipca, 26 Lipca (7 Sierpnia) i 9 (21) Sierpnia 1863 roku trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 1455*b*. policyjnie, a hypotecznie samym Nr. 1455 oznaczonej, w Warszawie przy ulicy Sliskiej położonej, Trybunał tutejszy wyrokiem daty 9 (21) Sierpnia 1863 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 10 (22) Grudnia 1863 roku godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rs. 5,000 jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznym od $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.
Warszawa d. 16 (28) Sierpnia 1863 r.
w z. Podpisarz Trybunału,
Juljan Świerczewski.

W terminie powyższym, nieruchomość Nr. 1455*b*, policyjnie, a hypotecznie samym Nr. 1455 oznaczona, w Warszawie przy ulicy Sliskiej położona, przysądzoną została przygotowawczo Teodorowi Łąckiemu Adwokatowi, za sumę rs. 5,000 i Trybunał wyrokiem daty 10 (22) Grudnia 1863 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznej sprzedaży wspomnionej nieruchomości na dzień 16 (28) Kwietnia 1864 roku, godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.
Warszawa d. 11 (23) Grudnia 1863 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin powyższy, z powodu zaszłych sporów i niesporządzenia taksy, odbytym być nie mógł, a wierzyciel Froim Perelstadt prawa swe ustąpił Joskowi Baumgold, handlującemu, w Warszawie pod N-rem 1436*a*, zamieszkałemu, przez cesję urzędową daty 1 (13) Lipca 1865 r. przed Józefem Zbikowskim Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Warszawskiej w Warszawie zeznaną i dłużniczce 1-o ślubu Oborskiej, 2-o Franciszka Nowakowskiego żonie w dniu 12 (24) Lipca 1865 roku, przez Antoniego Grzesikowskiego woźnego doręczoną, zatem Trybunał Cywilny tutejszy wyrokiem daty 24 Sierpnia (5 Września) 1865 r. z ilacji na żądanie tegoż Joska Baumgold zapadłym, wyznaczył nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości N. 1455*b*, pol. a hypotecznie samym N. 1455 oznaczonej, w Warszawie położonej, na dzień 29 Września (11 Października) 1865 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 9.797 kop. 33½, jako $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynalezionego.
Warszawa d. 28 Sierp. (9 Wrześ.) 1865 r.
w z. Podpisarz Trybunału,
Juljan Świerczewski.

Zanim termin powyżej dla ostatecznego przysądzenia oznaczony nadszedł, nakazał Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem z dnia 15 (27) Września 1865 r. na skutek sporu ze strony dłużniczki wyniesionego: zapadłym, dodatkowe oszacowanie subhastowanej nieruchomości, zaś Senat Rządzący wyrokiem w dniu 13 (25) Kwietnia 1866 roku wydanym, wyrok wzmiankowany, jak równie zapadłe w tymże sporze wyroki Sądu Apelacyjnego Królestwa Polskiego, z daty 1 (13) Grudnia 1865 i 4 (16) Stycznia 1866 roku uchylił i rewizję taksy nakazał, poczem gdy Josek Baumgold dalszego popierania przymusowej sprzedaży zaniechał, Izrael Grossbart handlujący, w Warszawie pod Nr. 2164 zamieszkały, wierzyciel hypoteczny tejże nieruchomości, obrawszy sobie zamieszkanie prawne do tego interesu u Stanisława Rotwanda Patrona, w Warszawie przy ulicy S-to Jerskiej pod Nr, 1779 zamieszkałego, wydał za pośrednictwem Ludwika Wichrowskiego Komornika, pod dniem 16 (28) Grudnia 1866 r. Anieli z Paszkiewiczów 1-go ślubu Oborskiej, obecnie Franciszka Nowakowskiego małżonce, oraz temuż Franciszkowi Nowakowskiemu nakaz subhastacyjny, o zapłatę swej wierzytelności rs. 470 kop. 25, z procentem od dnia 1 Listopada n. s. 1866 r. a gdy termin wedle prawa w nakazie oznaczony bezskutecznie upłynął, pozyskał w dniu 10 (22) Lutego 1867 r. wyrok Trybunału Cywilnego w Warszawie, podstawiający go w miejsce Joska Baumgolda do dalszego popierania przymusowego wywłaszczenia. Założona przeciwko temu wyrokowi ze strony dłużniczki opozycja wyrokiem z dnia 3 (15) Marca 1867 r. jako bezzasadna odrzuconą została. Następnie mianowani przez Senat Rządzący biegli, rewizję taksy uczynili, a Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem daty 28 Września (10 Października) 1867 roku, nowy termin do ostatecznego przysądzenia subhastowanej nieruchomości na dzień 15 (27) Listopada 1867 r. godzinę 10 z rana wyznaczył. Termin ten odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie, przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w wydziale I, a licytacja rozpocznie się od sumy rs. 12,737 kop. 9, jako $^2/_3$ części szacunku w drodze rewizji taksy wykrytego.
Warszawa d. 2 (14) Października 1867 r.
Radca Dworu Zgórski.

Skoro zaś Izrael Grosbart, równie dalszego popierania przymuszonej sprzedaży zaniechał, przeto Józefa Trzeszerkowska, panna pełnoletnia wierzycielka hypoteczna subhastowanej nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1447*a*, zamieszkała, a zamieszkanie prawne do postępowania subhastacyjnego u Franciszka Grajnerta Patrona, w Warszawie pod Nr. 586*B*, obrane, mająca, wydała za pośrednictwem Jana Orłowskiego Komornika, pod d. 25 Sierpnia (6 Września) 1867 r. Anieli z Paszkiewiczów 1-go ślubu Oborskiej obecnie Franciszka Nowakowskiego małżonce, oraz temuż Franciszkowi Nowakowskiemu nakaz subhastacyjny, o zapłatę swej wierzytelności rs. 5,000 z procentem od dnia 7 (19) Czerwca 1866 r. a gdy termin w nakazie oznaczonym bezskutecznie upłynął, pozyskała w dniu 22 Listopada (4 Grudnia) 1867 r. wyrok Trybunału Cywilnego w Warszawie podstawiający ją w miejsce Izraela Grosbart, do dalszego popierania przymuszonego wywłaszczenia. Następnie Trybunał Cywilny wyrokiem z d. 11 (23) Grudnia 1867 roku termin do ostatecznego przysądzenia subhastowanej nieruchomości na d. 1 (13) Lutego 1868 r. godzinę 10 z rana wyznaczył.
Termin ten odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w wydziale I, a licytacja rozpocznie się od sumy rs. 12,737 kop. 9, jako $^2/_3$ części szacunku w drodze rewizji taksy wykrytego.
Warszawa d. 18 (30) Grudniu 1867 r.
Pisarz Trybunału, R. D. Zgórski.

Gdy termin powyższy nie przyszedł do skutku, zatem Trybunał Cywilny wyrokiem z dnia 6 (18) Marca 1868 r. nowy termin do ostatecznego pszysądzenia subhastowanej nieruchomości na d. 9 (21) Kwietnia 1868 r. godzinę 10 z rana wyznaczył. Termin ten odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w wydziale I. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 12,737 kop. 9, jako od $^2/_3$ części szacunku w drodze rewizji taksy wykrytego.
Warszawa d. 8 (20) Marca 1868 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. *1675. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Augustyna Thugut; doktora medycyny w mieście Radzyminie Okręgu Stanisławowskim gubernji Warszawskiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Adwokota przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 936 k. 95, z procentem 5% od dnia 8 Stycznia n. s. 1864 r. liczącym się i kosztami od Morytza Katz handlującego, właściciela nieruchomości w Warszawie pod N. 814 położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 590 zamieszkałego, protokółem Antoniego-Onufrego Szadkowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 7 (19) Lutego 1864 roku sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Solnej pod Nr. 814, na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się czynsz rocznie złp. 48 gr. 8, do Księży Misjonarzy Warszawskich Ś-go Krzyża, w Cyrkule Policyjnym i Administracyjnym 7, w jurisdykcji Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału II położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Moritza Katz handlującego należąca i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom frontowy murowany, a częścią w pruski mur stawiany, o parterze i facjatach gontami krytych, dwa kominy murowane mający.
2. Brama frontowa z wierzejami, na dwóch słupach murowanych zawieszonymi, z furtką do wjazdu i wyjazdu służąca, okuta.
3. Przystawka z drzewa blachą kryta.
4. Oficyna masiv murowana, o parterze i jednem piętrze blachą kryta, dwa kominy murowane mająca.
5. Oficyna murowana blachą kryta, dwa kominy murowane mająca.
6. Komórki z drzewa gontami kryte.
7. Zabudowania z drzewa piętrowe, gontami kryte.
8. Parkan z desek.
9. Podwórze w części brukowane, a w części bez bruku, w którym jest doł od wapna, oraz studnia z pompą drewnianą balami cembrowana.

W nieruchomości tej jest 10-ciu lokatorów z imion i nazwisk, oraz cenę najmu uiszczających w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi Miasta Stołecznego Warszawy, w Warszawie pod N-rem 387 urzędującemu, na ręce Ludwika Szpiner urzędnika tegoż Magistratu.
2. Konstantemu Łąckiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału II. w Warszawie, pod Nr. 549 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 15 (27) Lutego 1864 r.

Wniesionej do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 24 Lutego (7 Marca) 1864 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 1 (13) Maja 1864 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki Adwokat którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 9 (21) Marca 1864 r.
R. D. Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunała Cywilnego gubernji Warszawskiej w Warszawie, d. 9 (21) Marca 1864 r.
R. D. Zgórski.

Następnie po odbyciu w dniach 1 (13) Maja 1864 r., dnia 15 (27) Maja t. r. i 29 Maja (10 Czerwca) t. r. trzech ogłoszeń zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 814 w Warszawie położonej, Trybunał Cywilny Warszawski wyrokiem w ostatnim terminie wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 25 Września (7 Października) 1864 roku wyznaczył. Termin ten wszakże dla zaszłych sporów nie przyszedł do skutku, następnie zaś Augustyn Thugutt popierania dalszego subhastacji zaniechał. Wtedy Izydor Poznański wierzyciel hypoteczny subhastowanej nieruchomości w Warszawie pod N-rem 2304 zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Stanisława Rotwanda Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Wasszawie, również w Warszawie pod Nr. 1779 mieszkającego, obrane mającego, w poszukiwaniu należności swej w sumie rs. 1,809 kop. 2½, z procentem od d. 18 (30) Marca 1863 r. doręczył Moritzowi Katz pod dniem 12 (24) Kwietnja 1865 r. nakaz subhastacyjny, a po upływie terminów prawem wymaganych pozyskał w d. 20 Maja (1 Czerwca) 1865 roku, wyrok Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie podstawiający go do dalszego popierania subhastacji Nr. 814 w Warszawie w miejsce Augustyna Thugutta, poczem tenże Trybunał wyrokiem w dniu 16 (28) Czerwca 1865 r. wydanym, nowy termin do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 814 w Warszawie położonej, na dzień 30 Czerwca (12 Lipca) 1865 r. godzinę 10 z rana w Wydziale 1 tegoż Sądu, w miejscu zwykłych posiedzeń w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 wyznaczył. W terminie tym licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 7,500, którą popierający sprzedaż tę takową postępuje, a w terminie ostatecznego przysądzenia od sumy rs. 12,666 kop. 33½, jako dwóch trzecich ostatniego postąpionego szacunku, lub też od dwóch trzecich taksy, o ileby taksa przed tym terminem sporządzoną została.

Srzedażą nadal kierować będzie Stanisław Rotwand Patron, którego zamieszkanie jert wyżej wskazane.

Warszawa d. 18 (30) Czerwca 1865 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym Trybunał Cywilny nieruchomość Nr. 814 w Warszawie położoną Stanisławowi Rotwandowi Patronowi tymczasowo za rs. 7,500 przysądził, a zarazem wyrokiem tejże daty, termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 814 w Warszawie na dzień 17 (29) Września 1865 roku godzinę 10-tą z rana wyznaczył; termin ten odbędzie się w miejscu zwykłych posiedaeń Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549.

Warszawa, dnia 2 (14) Lipca 1865 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomość w Warszawie pod Nr. 814 położona, Janowi Niemirowskiemu Patronowi za sumę rs. 14,815 przysądzoną została. Gdy jednakże Patron ten w terminie prawem i warunkami licytacyjnemi zakreślonym, ani deklaracji nie złożył, na czyją rzecz nieruchomość Nr. 814 zalicytował, ani też zadość uczynienia warunkom sprzedaży Pisarzowi Trybunału Cywilnego Warszawskiego nie usprawiedliwił i wyroku adjudykacyjnego tem samem nie wyjął, pozyskał Izydor Poznański, ze stanu i zamieszkania rzeczywistego oraz obranego, już powyżej w ogłoszeniu tem podany, świadectwo Pisarza Trybunału Cywilnego Warszawskiego z d. 12 (24) Stycznia 1866 r. niedopełnienie warunków stwierdzające i na podstawie takowego, oraz z mocy art. 737 i nast. K. P. S. przedsięwziął relicytację nieruchomości N-mer 814 w Warszawie położonej, na risico Jana Niemirowskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie tamże pod Nr. 498 zamieszkałego.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się w dniu 3 (15) Lutego 1866 roku o godzinie 10 z rana lub za przywołaniem sprawy z wokandy subhastacyjnej w Wydziale I. Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w miejscu zwykłych tegoż posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 postępowaniem relicytacyjnem kieruje Stanisław Rotwand Patron, którego zamieszkanie powyżej podane.

Warszawa, d. 13 (25) Stycznia 1866 r.
Stanisław Rotwand
Patron Trybunału.
Pisarz Trybunnłu,
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w terminie powyższym pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, Trybunał Cywilny wyrokiem w tymże dniu wydanym, termin do drugiego ogłoszenia a zarazem przygotowawczego przysądzenia nieruchomości pod N-rem 814 w Warszawie położonej, na dzień 17 Lutego (1 Marca) 1866 roku wyznaczył. Termin ten odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale pierwszym w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod N-rem 549 o godzinie 10 z rana lub za przywołaniem sprawy, a licytacja rozpocznie się od sumy rs. 10,996 k. 85, jako ⅔ części szacunku taksą biegłych wykrytego, którą popierający relicytacje Izydor Poznański za sprzedawaną nieruchomość postępuje. Ponieważ zaś w trakcie relicytacji pod dniem 25 Stycznia (6 Lutego) 1866 r. Jan Niemirowski Patron, który przysądzenie nieruchomości Nr. 814 otrzymał ułożył w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie i deklarację, iż nieruchomość tę zalicytował na rzecz i osobę Szmula Wachtel handlującego w Warszawie pod Nr. 1001 zamieszkałego, który nabycie to jednocześnie zaakceptował, dalsze postępowanie relicytacyjne popieranem jest przeciw temuż Szmulowi Wachtel i na jego ryzyko.

Warszawa, d. 4 (16) Lutego 1866 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym nieruchomość w Warszawie pod Nr. 814 położona, Patronowi Stanisławowi Rotwandowi tymczasowo za rs. 10,996 kop. 85 przysądzoną została, poczem Trybunał Cywilny Gubernji Warszawskiej w Warszawie, termin do ostatecznego przysądzenia w drodze relicytacji tejże nieruchomości wyrokiem jednocześnie wydanym na dniu 3 (15) Marca 1866 r. godzinę 10-tą z rana wyznaczył. Termin ten odbędzie się w temże samem miejscu co i przygotowawcze przysądzenie, a licytacja znowu rozpocznie się od sumy rs. 10,996 k. 85, jako ⅔ części szacunku taksą biegłych wykrytego.

Warszawa d. 17 Lutego (1 Marca) 1866 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Po bezskutecznem spełznięciu powyższego terminu, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w d. 17 Lutego (1 Marca) 1867 roku z ilacji wydanym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia w drodze relicytacji nieruchomości Nr. 814 w Warszawie na dzień 16 (28) Marca 1867 r. godzinę 10 z rana wyznaczył. Termin ten odbędzie się w temże co i powyższe miejscu, a licytacja rozpocznie się od sumy rs. 10,996 k. 85, jako ⅔ części szacunku taksą wykrytego.

Warszawa d. 27 Lutego (11 Marca) 1867 r.
Radca, Dworu, Zgórski.

Gdy i termin powyższy nie odbył się Antoni i Józefa z Gierszów małżonkowie Wasiłowscy żona w asystencji i za upoważnieniem męża czyniąca, obywatele wspólnie w Warszawie pod Nr. 1094 zamieszkali, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego dalszego postępowania relicytacyjnego u Stanisława Rotwanda Patrona w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkałego sobie obierający, jako wierzyciele sumy rs. 4,800 hypotecznie na relicytowanej nieruchomości ubezpieczonej, po bezskutecznem urzędowem wezwaniu relicytowanego nowonabywcy Szmula Wachtel o zapłatę ich wierzytelności z procentem od d. 1 Lipca n. s. 1866 r. w poszukiwaniu takowej wspólnie z dotychczasowym ekstrahentem relicytacji Izydorem Poznańskim działając pozyskali wyrok Trybunału Cywilnego w Warszawie z d. 3 (15) Listopada 1867 roku, nowy termin do ostatecznej sprzedaży relicytowanej nieruchomości na dzień 6 (18) Grudnia 1867 r. godzinę 10-tą z rana oznaczający. Termin ten odbędzie się w temże co i poprzednie miejscu, a licytacja rozpocznie się od sumy rs. 10,996 k. 85, jako ⅔ części taksy.

Warszawa dnia 4 (16) Listopada 1867 r.
R. D. Zgórski.

Gdy termin powyższy spełzł bezskutecznie dla braku licytantów, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w dniu 8 (20) Lutego 1868 roku wydanym, popierającego relicytację od przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 814 w Warszawie w dniu 17 Lutego (1 Marca) 1866 r. na jego rzecz nastąpionego zwolnił, a następnie rewizję taksy powyż wzmiankowanej nieruchomości nakazał i biegłych do jej dopełnienia mianował, po dopełnionej zaś rewizji, wyrokiem w dniu 8 (20) Marca 1868 r. z ilacji wydanym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia relicytowanej nieruchomości, na dzień 25 Marca (6 Kwietnia) 1868 roku godzinę 10-tą z rana wyznaczył.

Termin ten odbędzie się w temże co i poprzednie miejscu, a licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 7,364 kop. 90, jako ⅔ części szacunku rewizją taksy wykrytego.

Warszawa dnia 8 (20) Marca 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. *1670. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Małgorzaty Morawskiej panny pełnoletniej, obywatelki, z własnych funduszów utrzymującej się, w Warszawie pod Nr. 1733 zamieszkałej, zamieszkanie prawne do tej egzekucji i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Naimskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, przy ulicy Przejazd pod N-rem 649 w Warszawie zamieszkałego, obrane mającej. w poszukiwaniu sumy rs. 2,850. z procentem po 5% od dnia 1 Lipca n. s. 1867 r. i kosztów od Wincentego Prokopowicza obywatela, właściciela nieruchomości Nr. 513 w Warszawie położonej, zaś pod Nr. 112 w Warszawie zamieszkałego, protokułem Ludwika Wichrowskiego, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 15 (27) Lutego 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została.

NIERUCHOMOŚĆ

w mieście Warszawie przy ulicy Podwal, a narożnie przy ulicy Dunaj pod Nr. 513, w Urzędzie Policji Wykonawczej Cyrkułu I, w Cyrkule Administracyjnym, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Warszawie Wydziału I, gminie Magistratu miasta Warszawy położona, stoi na gruncie emfiteutycznym do Magistratu miasta Warszawy należącym, z którego opłaca się czynszu do Kasy Ekonomicznej miasta Warszawy corocznie po rs. 4 kop. 50, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Wincentego Prokopowicza należąca, w dzierżawnem posiadaniu Alfonsa i Józefy z Garlikowskich małżonków Rojkiewiczów, z mocy kontraktu urzędowego w dniu 1 Lipca n. s. 1868 roku expirującego, za sumę rs. 900 rocznie zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, przybliżonej rozległości od ulicy Podwale ma szerokości około łokci 16, albo arszynów 12, a od ulicy Dunaj czyli na głębokość około łokci 29½, czyli arszynów 23.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

Kamienica masiv z cegły palonej murowana o parterze, pierwszem i drugiem piętrze, z mieszkaniami w Poddaszu, o piwnicach na całej powierzchni placu opisanej nieruchomości postawiona, nad dach której, dachówką holenderką kryty są wyprowadzone trzy kominy z cegły palonej murowane, ściśle ze sobą połączone, jakby jeden wielki komin przedstawiające. W sieni tej kamienicy jest urządzona kloaka dwoma drzwiami owalnemi zamykana i dwie rynny, a właściwie rury blaszane od dachu do kloaki, jedna służy do ścieku wody, a druga do odświeżania powietrza.

W nieruchomości tej mieszczą się lokatorzy, którzy tytułem ceny najmu płacu dzierżawcom kwartalnie w stosunku rocznym, a mianowicie:

1. Rachmil Pariserberg rocznie rs. 270.
2. Józef Milgut, rocznie rs. 80.
3. Katarzyna Cywińska, rocznie rs. 120.
4. Teresa Rychlińska, rocznie rs. 48. Nadto dwa główne lokale jeden na pierwszem piętrze z 3ch pokoi i kuchni, a drugi na drugiem piętrze składający się z 5-ciu pokoi i kuchni są obecnie próżne i przez nikogo nie zajęte.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Józefa Naimskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod N-rem 649 zamiesazkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Michałowi Rzeszotarskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Warszawie Wydziału I-go, w mieście Warszawie pod Nr. 549 urzędującemu, na ręce własne.
2. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod N-rem 387 urzędującemu i zamieszkałemu, na ręce urzędnika Magistratu Wacława Dahlen.

Obudwom dnia 16 (28) Lutego 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości Nr. 513 w Warszawie położonej, dnia 20 Lutego (3 Marca) 1868 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisaną została.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej, pod N-rem 549 o godzinie 10 z rana dnia 29 Kwietnia (11 Maja) 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Józef Naimski, Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 4 (16) Marca 1868 roku.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Warszawie dnia 4 (16) Marca 1868 roku.
Radca Dworu, Zgórski.

ZAPOZWY EDYKTALNE.

N. D. 1568. *Судъ Исправительной Полиціи II. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Отъ подозрительнаго лица взятое кольцо съ камнемъ фіолетоваго цвѣта, имѣющее внутри букны E. G. а даже число 13 Октября 1859 г. находится въ сохраненій здѣшняго Суда. Объявляя объ этомъ кому знать слѣдуетъ, вызываетъ симъ того кому это кольцо принадлежитъ, дабы въ теченіи 30 дней съ свидѣтельствомъ удостовѣряющимъ собственность кольца прибылъ въ здѣшній Судъ получить, ибо въ послѣднемъ времени съ предметомъ сказаннымъ по закону будетъ поступлено.

Варшава, дня 4 (16) Марта 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Жизневскій.

* * *

Od osoby podejrzanej odebrany został przez policją tutejszą pierścień złoty z kamieniem koloru fijoletowego w środku którego mieszczą się cyfry E. G. oraz data 13 Października 1859 r., wzywa więc prawego właściciela, aby się po odbiór takowego z dowodami usprawiedliwiającemi własność onego najdalej w ciągu dni 30 do Sądu tutejszego zgłosił, po upływie bowiem czasu tego wedle prawa z przedmiotem tym postąpionem będzie.

Warszawa, dnia 4 (16) Marca 1868 r.
Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

N. D. 1551. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Предлагаетъ Маріяннѣ Холубовичъ жительницы деревни Красна, гмины Хутта, нынѣ неизвѣстной съ мѣстопребыванія явится въ здѣшній Судъ въ теченіи 30-ти дней для выслушанія приговора объ ней въ отношевіи распространенія ложныхъ свѣдѣніи выданнаго, въ противномъ ибо случаѣ дальнѣйшые законные мѣры предприняты будутъ.

Г. Кальварія, Февр. 22 (Марта 5) 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Бржоска.

* * *

Wzywa Marjannę Chołubowicz z wsi Krasna gminy Hutta pochodzącą a obecnie niewiadomą z pobytu, aby dla wysłuchania wyroku o rozsiewanie potworczych wieści co do niej wydanego w Sądzie tutejszym w ciągu dni 30 stawiła się, w przeciwnym bowiem razie dalsze środki prawne przedsięwzięte będą.

Kalwarja, d. 22 Lutego (5 Marca) 1868 r.
p. o. Sędziego Prezydującego, Brzoska.

N. D. 1552. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Предлагаетъ Іосифу Балѣвичу, жителю деревни Посейвы, гмины Бержники, нынѣ неизвѣстному съ мѣста своего пребыванія дабы для выслушанія приговора Плоцкаго Уголовнаго Суда въ теченіи 30 дней въ здѣшній Судъ явился, въ противномъ ибо случѣ дальнѣйшіе законные мѣры предприняты будутъ.

Г. Кальварія, 28 Фев. (11 Марта) 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Бржоска.

* * *

Wzywa Józefa Bolewicza z folwarku Posejwy, gminy Berżniki pochodzącego, a obecnie z pobytu niewiadomego, aby dla wysłuchania wyroku Sądu Kryminalnego Płockiego w przeciągu dni 30 w Sądzie tutejszym stawił się, w przeciwnym bowiem razie dalsze środki prawne przedsięwzięte będą.

Kalwarja, d. 28 Lutego (11 Marca) 1868 r.
p. o. Sędziego Prezydującego, Brzoska.

N. D. 1522. *Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Вызываетъ Франца Эйхенбергера кирпичника изъ деревни Мацки, Бальвѣжиской гмины, нынѣ неизвѣстнаго, гдѣ проживаетъ, дабы въ теченіи 30 дней, явился въ здѣшній Судъ.

Г. Кальварія, февраля 15 (27) дня 1868 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Колежскій Асесоръ, де Іоне.

* * *

Wzywa Franciszka Ejchenbergiera strycharza we wsi Macki, gminy Balwierzyszki, iżby stawił się w ciągu dni 30 w Sądzie tutejszym, lub doniósł o miejscu swego teraźniejszego mieszkania.

Kalwarja, dnia 15 (27) Lutego 1868 roku.
Sędzia Prezydujący, Asesor Kolegjalny,
de Johne.

W Drukarnji Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Za pozwoleniem Cenzury.